

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Фронтові будні

Подружжя науковців сказало батькам, що їде на море, а вирушило на війну

▶ СТОР. 6

Культура

Тев'є–Тевель іде через блокпости

▶ СТОР. 13

Перспектива

Виклики і пріоритети гідроенергетики

▶ СТОР. 14

№ 211 (5961) СУБОТА, 1 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

За захист суверенітету держави учасники АТО отримали квартири

Учора Голова Верховної Ради Олександр Турчинов спільно з міністром оборони і міністром внутрішніх справ за захист суверенітету країни вручили державні нагороди, відомчі відзнаки, посвідчення учасника бойових дій та ключі від квартир працівникам органів і підрозділів внутрішніх справ, військовослужбовцям Національної гвардії України, які брали участь в антитерористичній операції. ▶ СТОР. 2

Я ВАМ ПИШУ...

Маємо все для заможного життя

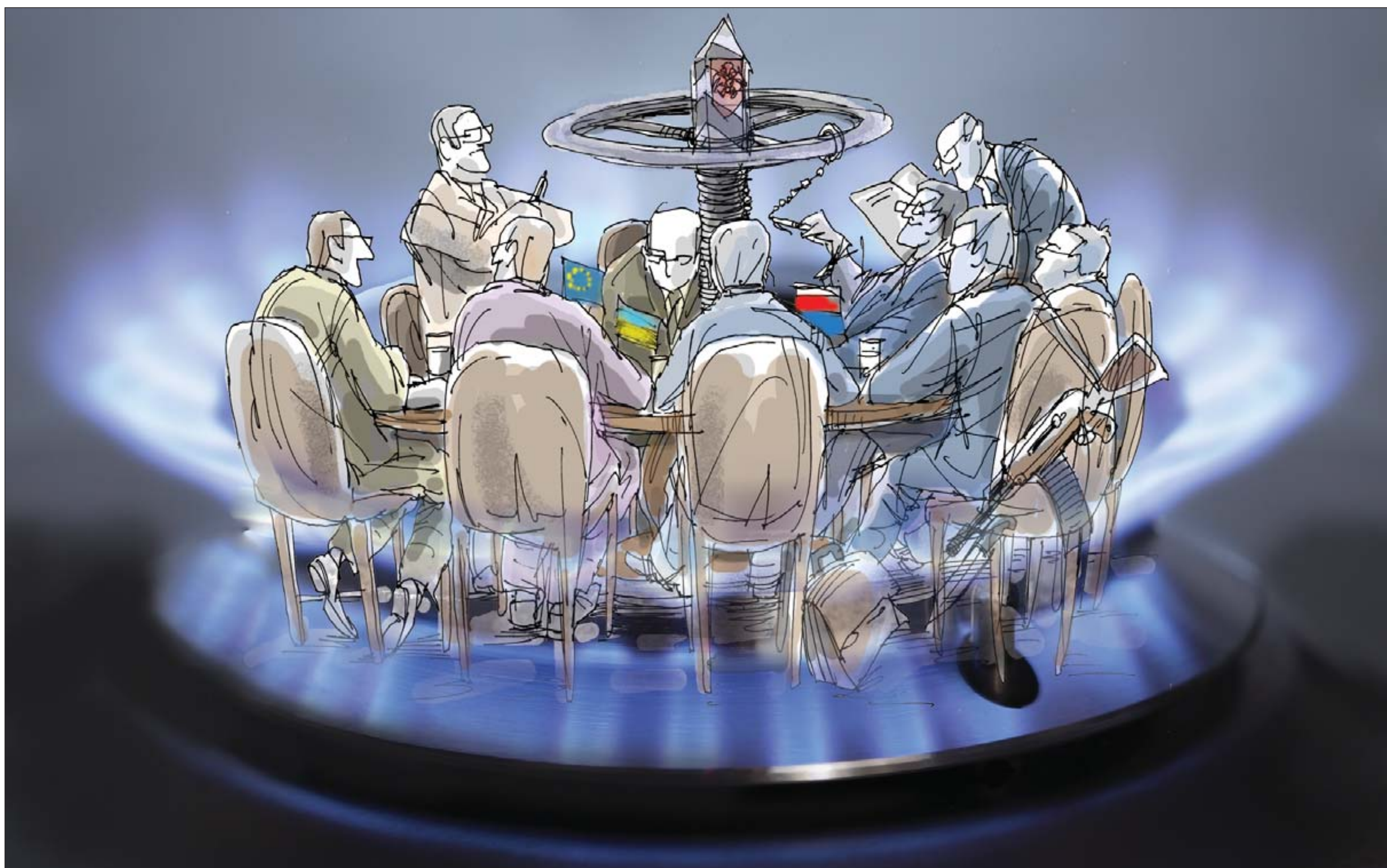
Вже понад двадцять років ми намагаємося налагодити наше життя. І кожного разу мріємо, що з приходом нової влади таки відбудуться зміни на краще.

Як на мене, то доки ми не почнемо піднімати власне виробництво, видобувати наші корисні копалини, по-господарськи обробляти свою землю, доти пастимемо задніх у світовій економіці. Потенціал для створення якісної продукції, яку можна було б запропонувати на світовому ринку, в України — величезний. Новообраній владі лишень потрібно спрямувати свої зусилля на підняття вітчизняної економіки. А освоїти багатющі природні ресурси допоможуть наші працьовиті люди.

Катерина ЦИБУЛЬСЬКА.

Київ.

Юридично зобов'язуючий протокол знімає газову напругу...

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Україна, Росія та Європейська комісія підписали тимчасову угоду про відновлення постачання російського блакитного палива в нашу країну. Домовленості зафіксовано в юридично зобов'язуючому тристоронньому протоколі. Підписи під документом поставили міністри енергетики України та Росії — Юрій Продан і Олександр Новак, та єврокомісар з питань енергетики Гюнтер Еттінгер. Окреме доповнення до контракту з описом умов газопостачання на найближчі місяці (до 1 квітня 2015-го) підписали й очільники «Газпрому» та «Нафтогазу». Те, чого так довго чекали, нарешті сталося. Та експерти надто радіти «газовій перемозі» не поспішають. По-перше, мовляв, на таких умовах підписати угоду можна було б ще півроку тому. А по-друге, в газовому конфлікті між Україною та Росією поставлено не одну, а три крапки... ▶ СТОР. 10

Передплатив і виграв

Три тисячі гривень випали на передплатну квитанцію Михайла Сокура — мешканця Сніжного, що на Донеччині. Про свій виграш Михайло Павлович дізнався зі сторінок газети ще у березні. Й одразу поділився радістю з рідними — сином Борисом та дружиною Жанною Василівною. Через поважний вік (переможець уже розміняв восьмий десяток) та складну ситуацію в країні Михайло Сокур не зміг особисто приїхати за виграшем. Тож довірив цю справу синові **(на знімку — Бориса вручає приз головний бухгалтер газети Ірина Лозова)**. ▶ СТОР. 9

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОРОТКО

■ До шести років позбавлення волі засуджено чернігівця, який збив автомобілем на пішохідному переході вагітну жінку та після цього втік за кордон. Потерпіла вижила, але втратила дитину і тепер не зможе народжувати, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

■ З початку року на Сумщині вдалося працевлаштувати близько 4,6 тисячі осіб. У кожному районі і місті області створено робочі групи, які опікуються питаннями легалізації заробітної плати та зайнятості населення, **передає наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ В Умані для якіснішого забезпечення електроенергією житлового масиву введено в експлуатацію нову підстанцію вартістю 600 тисяч гривень, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Кабмін затвердив межі зони АТО — *УНІАН*

За захист суверенітету держави учасники АТО отримали квартири

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Сьогодні ми починаємо видавати посвідчення учасників бойових дій. Їх видаватимуть виключно бійцям — захисникам нашої Батьківщини. Наша спільна відповідальність — не допустити зловживань з отриманням цих посвідчень, щоб пільгами не користувалися шахраї, які отримали відповідні документи завдяки якомусь «блату» чи зв'язкам», — сказав він.

Олександр Турчинов, звертаючись до присутніх, наголосив, що український народ захищає свою країну і право жити у вільній державі, право самим обирати свій шлях, своє майбутнє. Але наш шлях не сподобався тим, хто марить відтворенням пострадянської імперії.

Керівник парламенту зазначив, що сьогодні наша країна протистоїть одній з найсильніших армій світу і державі, яка має ядерний потенціал. Голова Верховної Ради нагадав, що коли Україна роззброїлася в односторонньому порядку, був підписаний Будапештський меморандум, і потужні країни виступили гарантами нашої безпеки. Але гарантії перетворилися на співчуття одних і цинічну агресію інших. «Аби протистояти цій агресії, в країні треба було відновити армію, і без добровольців ми б не зупинили ворога», — сказав Олександр Турчинов. Глава парламенту висловив вдячність усім, хто пішов до армії, до спецбатальйонів МВС. «Це справжні герої, які пліч-о-пліч захищають країну. Це ті, хто ціною власного життя захищають наше право бути вільними людьми», — заявив він.

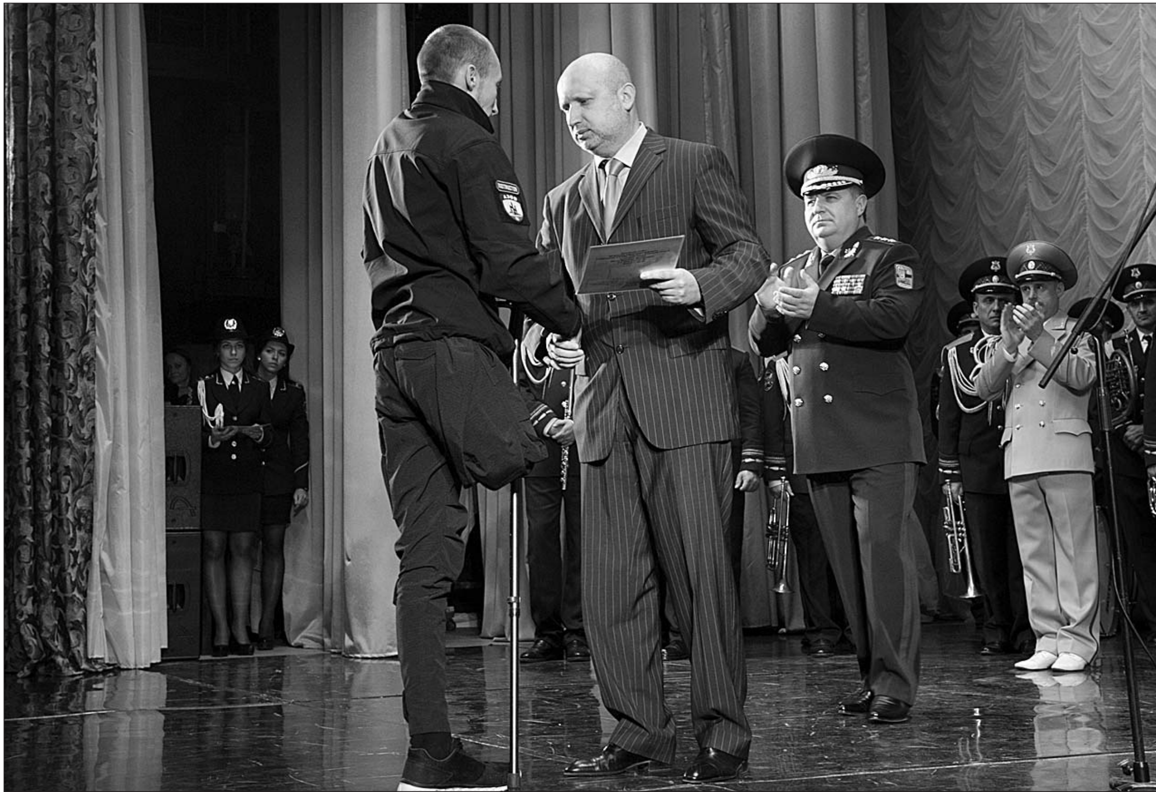
Олександр Турчинов наголосив, що нині перед владою стоїть важливе завдання — відновити економіку і підняти промисловий потенціал держави до європейського рівня.

Крім того, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов звернеться до Кабінету Міністрів України з пропозицією, щоб закріпити можливість бюджетного фінансування для навчання у вищих навчальних закладах дітей бійців, які загинули під час АТО, а також скасування для них вступних іспитів.

«Я вноситиму пропозицію уряду, щоб усі діти героїв, які загинули, могли без іспитів та безоплатно отримати вищу освіту в наших ВНЗ», — сказав Олександр Турчинов.

Глава парламенту зазначив, що ні керівництво МВС, ні керівництво держави не покинуть родини загиблих героїв. Це обов'язок кожного з нас — дати частину тепла їхнім дітям та сім'ям.

Прес-служба Верховної Ради України.

Ключі від квартири з рук Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова отримує рядовий полку патрульної служби міліції особливого призначення «Азов» Євгеній Сітенко.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Президент погодився на прем'єрство Яценюка

«Запропонував фракції «Блок Петра Порошенка» висунути на посаду Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка», — такий запис учора з'явився на сторінці Петра Порошенка у Твіттері. Цю пропозицію глава держави висловив під час учорашньої зустрічі з майбутніми членами фракції «Блок Петра Порошенка». При цьому політична сила Президента наполягатиме на детальному узгодженні коаліційної угоди з визначенням конкретних рішень та термінів їхньої реалізації.

Учора також відбулося перше засідання робочої групи з узгодження коаліції. Домовленість про це було досягнуто у четвер під час зустрічі Володимира Гройсмана («Блок Петра Порошенка»), Арсенія Яценюка («Народний фронт») та Андрія Садового («Самопоміч»). Під час їхньої розмови, яка відбулася за участі Президента, було задекларовано відкритість переговорного процесу для інших проєвропейських сил. Про це ж глава держави поспілкувався з головою Радикальної партії Олегом Ляшком та лідером «Батьківщини» Юлією Тимошенко, котрі також висловили готовність увійти до складу коаліції.

Першою про своїх представників у цій робочій групі повідомила «Самопоміч». «Кожна фракція має делегувати з числа обраних народних депутатів своїх представників, які у форматі відкритого, прозорого діалогу сформують коаліцію». «Самопоміч» уже делегувала своїх представників для таких переговорів — це Олег Березюк, Олександр Данченко, Ганна Гопко, Олег Лаврик, Іван Мірошниченко, Оксана Сироїд, Семен Семенченко та Єгор Соболєв. Ці люди є фахівцями в різних напрямках і можуть чітко формулювати ті пріоритети, які є важливими для коаліції», — повідомив лідер партії А. Садовий. При цьому він зауважив, що під час перемовин «важливо не те, яка сила набрала більше голосів, чи яка отримала більше мандатів», а щоб це був відкритий діалог за круглим столом учасників коаліційного процесу.

А член робочої групи від «Самопомочі» Оксана Сироїд нагадала, що відповідно до Конституції суб'єктами коаліційного процесу є саме депутатські фракції і жодних інших учасників цього процесу там не передбачено. «Ми бачили вже чимало коаліційних угод, які були написані, але які не виконувалися, і так відбувалось тому, що їхні тексти кулуарно напрацьовували одні люди, а виконувати мали інші», — наголосила вона.

Що стосується нового складу Кабінету Міністрів, то О. Сироїд переконана, що він має формуватися з огляду на пріоритети, які буде визначено в коаліційній угоді. «Для цього ми маємо звести до спільного знаменника свої виборчі програми, визначити черговість пріоритетів, і під ці пріоритети запропонувати авторитетних та фахових людей, з яких майбутній прем'єр має сформувати свою команду. Тільки у такий спосіб ми отримаємо відповідальний уряд, якого в країні, на жаль, ще не було», — констатувала вона та додала, що такий підхід дозволить уникнути подвійної підпорядкованості міністрів — прем'єру та партії, що делегувала їх до уряду.

Схожі пріоритети висловили й розробники Реанімаційного пакета реформ, котрі провели дискусію щодо змісту проекту коаліційної угоди із представниками «Блоку Петра Порошенка». Зокрема, голова правління Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко, висловлюючи пропозиції експертів до коаліційної угоди, також наголосив на доцільності того, щоб новий склад Кабінету Міністрів формувався під кандидатуру Прем'єр-міністра. «Звичайно, краще, щоб в уряді були представлені всі фракції, але в першу чергу на посади міністрів має бути добір з точки зору критеріїв готовності стати лідером реформ у відповідній галузі», — вважає він. При цьому теоретично на кожну посаду міністра може претендувати до п'яти кандидатур — від кожної з політичних сил, що запрошені до участі в коаліції.

Під час дискусії кандидат у народні депутати від «Блоку Петра Порошенка» Ірина Геращенко пообіцяла, що фракція продовжить активну співпрацю з представниками громадянського суспільства як для реалізації уже напрацьованого пакета реформ, так і для узгодження порядку денного завтрашнього дня. Вона також зазначила, що партія на вимогу громадянського суспільства готова доопрацьовувати запропонований проект коаліційної угоди.

Ще один представник «Блоку Петра Порошенка» Віталій Ковальчук наголосив: щоб нова коаліція в найближчі роки працювала без внутрішнього протиборства, то її робота має базуватися на якісних засадах. Причому напрацювати ці засади треба якнайшвидше, адже в третій декаді листопада має відбутися перше засідання парламенту нового скликання.

Очікується, що вже у понеділок за наслідками обговорення проекту коаліційної угоди «Блок Петра Порошенка» запропонує її доопрацьований варіант.

Також учора група молодих політиків, які вперше йдуть до Верховної Ради, оприлюднили свій відкритий лист стосовно підходів до формування коаліції. У ньому представники різних політичних сил закликають до формування якнайширшої демократичної коаліції та, водночас, наголошують на неприйнятності входження до коаліції депутатів, які голосували за закони 16 грудня. «Всі процедури, пов'язані з формуванням коаліції та обранням керівництва Верховної Ради, мають бути прозорими та повністю відповідати Конституції і Регламенту Верховної Ради. Ми наполягаємо на персональному і відкритому голосуванні за керівництво парламенту, Прем'єр-міністра та склад уряду. Новий уряд має сформуватися на засадах професійності, а не за квотним принципом. Кожна кандидатура до складу уряду має пройти відкрите обговорення між членами коаліції», — наголошують підписанти листа — Сергій Висоцький та Вікторія Сюмар («Народний фронт»), Ігор Жданов, Альона Шкрум та Ігор Луценко («Батьківщина»), Світлана Заліщук, Мустава Найєм, Олександр Черненко та Сергій Лещенко («Блок Петра Порошенка»). М. Найєм також повідомив, що вже досягнуто домовленості про те, що суб'єктами коаліції можуть бути лише депутатські фракції. «Тобто, ніяких залучень депутатів до фракцій не буде, щоб не відбувалося підсилення однієї чи іншої команди», — сказав він. Ще одна домовленість, за його словами, стосується невідкладного ухвалення закону про парламентські вибори лише на пропорційній основі за відкритими списками.

Сергій КОВАЛЕНКО.

САМОВРЯДУВАННЯ

Місто ремонтує дороги до... села

За кошти міського бюджету Вінниці триває ремонт доріг до двох сільських населених пунктів, що межують з обласним центром. Загалом міська влада взяла зобов'язання зробити якісні дороги до шести сусідніх сіл і одного селища. Чому місто витрачає кошти на ремонт доріг за своїми межами?

— Це один із прикладів співпраці міської влади із сусідніми сільськими територіальними громадами, — наголошує в. о. міського голови Вінниці Сергій Моргунов. — Місто має розширювати свої межі. Це передбачено генеральним планом розвитку Вінниці до 2020 року. Розширення, зрозуміло, відбуватиметься за рахунок земель сусідніх населених пунктів. Щоб запобігти можливим негативним проявам представників територіальних громад, міська влада налагоджує з ними співпрацю насамперед у вирішенні найбільш проблемних питань, з якими стикаються селяни.

За словами співрозмовника, для кожної із семи сусідніх територіальних громад надано цільові субвенції. Їх витрачають для вирішення тих питань, на які вказують сільські депутати. Мешканці сіл отримали можливість користуватися низкою послуг, що їх надають городянам комунальні служби. Наприклад, будь-хто з них може звернутися по допомогу до відділу оперативного реагування міської ради «Цілодобова варта» і викликати, в разі необхідності, аварійні бригади мереж водо/енергопостачання. Такі бригади чергують цілодобово. Також вони можуть нарівні з городянами користуватися «Прозорими офісами», їх в обласному центрі діє чотири. Є низка інших послуг, які вже оцінили сільські мешканці.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

У Верховній Раді восьмого скликання буде багато старих і нових облич

Згідно з даними на офіційному сайті Центральної виборчої комісії за результатами опрацювання 99,74% протоколів окружних виборчих комісій, на позачергових виборах до Верховної Ради України партія «Народний фронт» набирає 22,16% голосів виборців, «Блок Петра Порошенка» — 21,83%, Об'єднання «Самопоміч» — 10,98%, «Опозиційний блок» — 9,40%, Радикальна партія Олега Ляшка 7,45%, ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко — 5,68%. ВО «Свобода» не долає прохідний 5-відсотковий бар'єр із результатом 4,71%.

Центральна виборча комісія під головуванням Михайла Охендовського продовжує прийняття та оголошення протоколів окружних виборчих комісій про підсумки голосування у загальнодержавному та в одномандатних округах на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року. Станом на 12-ту годину 31 жовтня ЦВК прийняла протоколи від 108 зі 198 округів, де відбулися вибори, й упродовж дня розраховувала прийняти ще близько 55.

Уже стали надходити протоколи з Луганської області — перші передали виборчу документацію до ЦВК представники окружної виборчої комісії №112 (Рубіжне), де переміг депутат багатьох скликань Юлій Іоффе. І станом на 12-ту годину до ЦВК надійшли оригінальні протоколи від чотирьох із п'яти ОВК Луганської області, де відбулися вибори, та від трьох із 12 округів Донецької області. Як розповів представник 112-го округкому, на двох із 23 дільниць округу відбувся повторний підрахунок голосів, оскільки «деякі члени ДВК були некомпетентні — не могли здійснити елементарні арифметичні дії». Деякі члени окружкому не з'являлися на засідання комісії, тому це вплинуло на те, що комісія зволікала із введенням даних про підсумки голосування до інформаційно-аналітичної системи «Вибори».

Про причини зволікання із підбиттям підсумків голосування на Донбасі свідчить інформація, яка надходить із регіону. Скажімо, окружна виборча комісія №59 (смт Велика Новосілка Донецької області) у четвер, 30 жовтня, о 18-й годині самочинно ухвалила рішення про перенесення місця засідання ОВК до Києва начебто через тиск і втручання з боку окремих політичних сил і одного з кандидатів. Перед цим ЦВК замінила трьох членів ОВК, в тому числі й голову. Однак нині члени окружкому фактично бойкотують рішення ЦВК, відмовляючись проводити засідання, на якому нові члени комісії повинні спочатку скласти присягу для набуття повноважень. Прес-секретар ЦВК Костянтин Хівренко повідомив журналістам, що правоохоронні органи на прохання ЦВК намагаються встановити місцеперебування членів окружкому №59, який самостійно вирішив змінити місце своєї дислокації з Великої Новосілки на Київ. «Це, звісно, є незаконним, тому що такого роду рішення приймає ЦВК на своєму засіданні», — зауважив речник ЦВК. За даними ЦВК, станом на п'ятницю, членів окружкому на робочому місці немає, тому ЦВК закликала правоохоронні органи встановити їх місцеперебування. Водночас куратор Донецької області в ЦВК Олександр Шелестов запевнив, що виборча документація окружкому №59 «уся ціла».

59-й округ — один із найпроблемніших у Донецькій області. У день виборів спостерігачі зафіксували тут значну кількість порушень, зокрема вкидання бюлетенів та маніпуляції з явкою виборців. До роботи окружної комісії не раз залучалися силовики. Боротьба на виборах у цьому окрузі розгорнулася між кандидатами в народні депутати самовисуванцями Сергієм Сажком та Валентином Маньком. За даними офіційного сайту ЦВК, станом на 13-ту годину по округу №59 було оброблено 74,77% протоколів дільничних виборчих комісій. Набагато скрутніша ситуація ще в одному донецькому окрузі №49, де опрацьовано лише 58,59% протоколів і точиться боротьба між самовисуванцями Валерієм Панасовським та Денисом Омельяновичем.

Голова ЦВК Михайло Охендовський на брифінгу заявив, що в Центрвиборчкому є підстави зобов'язати як мінімум дві окружні комісії перерахувати голоси на окремих виборчих дільницях, щодо яких є «суперечливі дані». За його словами, у даних протоколів дільничних комісій, які подано до ЦВК окружними комісіями в паперовому вигляді, є розбіжності із даними протоколів, які надали кандидати в народні депутати. У Центрвиборчкому також виникли запитання під час приймання протоколів з ОВК №30 (м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області), де лідирує висуванець Блоку Петра Порошенка Олександр Дубінін. «Є всі ознаки стверджувати, що було вчинено злочин у цьому окрузі під час встановлення підсумків голосування, — заявила заступник Голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна. — Навіть побіжний аналіз тих відомостей, які внесено до системи «Вибори», невідповідність певних цифр загальній тенденції вказують на те, що вони стали об'єктом маніпуляцій з чийогось боку». У ЦВК навіть не виключають, що доведеться звертатися до правоохоронних органів для надання оцінки діям членів дільничних та окружних виборчих комісій. На думку ЦВК, голова окружкому не мав права доручати дільничним комісіям здійснювати повторний перерахунок голосів. Центрвиборчком вирішив прийняти рішення щодо цього округу «за результатами всебічного системного аналізу».

ЦВК також доводиться постійно вносити зміни до складу деяких окружних виборчих комісій, де не можуть завершити підрахунок голосів, та вимагати від них надати уточнені протоколи про підсумки голосування.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФАКТ

**** У парламенті восьмого скликання ми побачимо багато нових облич: легендарна льотчиця Надія Савченко, бойові командири добровольчих батальйонів Семен Семенченко, Андрій Білецький, Юрій Береза, Дмитро Ярош, Андрій Тетерук, Сергій Мельничук, Артем Вітко сотники Майдана Михайло Гаврилюк і Володимир Парасюк, полковник Юлій Мамчур, борець із корупцією Тетяна Чорновол.***

**** Третина минулої Верховної Ради, в тому числі й тих, хто асоціюється із минулим, переобралася: ми знову побачимо в сесійній залі Володимира Литвина, Ігоря Єремеєва, Ігоря Рибакова, Сергія Ківалова, Юлія Іоффе, Андрія Деркача, Антона Яценка, братів Балог, Олеся Довгого, Євгенія Гєллєра, Давида Жванію.***

**** Депутатський корпус поповнять журналісти Мустафа Найєм, Сергій Лещенко, Ольга Червакова, Сергій Висоцький, Дмитро Тимчук.***

**** Традиційно не засихає і «співоче поле» — до парламенту проходять Злата Огнєвич і Михайло Поплавський.***

**** У мажоритарних округах виборці більше довіряють чоловікам: серед депутатів-мажоритарників будуть лише дві жінки — Ірина Подоляк і Оксана Юринець, обрані від Львівщини.***

ФОТОФАКТ

Головні консультанти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Василь Головінов** (ліворуч) **та Євген Красняков під час підготовки для народних депутатів нового, восьмого, скликання аналітичних матеріалів щодо стану освіти в Україні та її законодавчого врегулювання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПРИВІТАННЯ

Колективу публічного акціонерного товариства «Заваллівський графітовий комбінат»

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із знаменною подією — 80-ю річницею від дня заснування Заваллівського графітового комбінату.

Ваше уславлене підприємство є унікальним у сфері виробництва природного графіту та графітової продукції в Україні.

На всіх етапах історії — від невеликої збагачувальної фабрики до потужного сучасного підприємства, що має стратегічне значення для економіки і безпеки держави, — творцями трудової слави комбінату були його працівники — люди робітничої честі, високого сумління, трудової гідності.

Вірю, що й за сучасних непростих економічних умов досвідченому професійному колективу до снаги підкорення нових виробничих висот.

Бажаю вам добробуту та миру, впевненості у завтрашньому дні, віри та оптимізму в кожній справі.

**Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.**

СИТУАЦІЯ

На Запоріжжі чекають, коли призначать голову облдержадміністрації

Після того, як Президент України задовольнив клопотання голови Запорізької облдержадміністрації Валерія Баранова про звільнення з посади за власним бажанням, постало питання про нового керівника області. Зазвичай із запоріжцями багато не церемонилися: кого вважають у Києві за потрібне, того й призначають. У період з 1998 року В. Баранов виявився тринадцятим керівником виконавчої влади області (це коли не звертати увагу ще на трьох багатомісячних виконуючих обов'язки голови). До того ж лише троє з призначенців були жителями Запоріжжя і ще кілька — запоріжцями, котрі повернулися на батьківщину через Київ. І ось — зважаючи на свіжі політичні віяння — Запорізька обласна рада нарешті ухвалила звернення до Президента України.

«Вважаємо, — йдеться в документі, — що в умовах складної соціально-політичної, економічної, військової ситуації в країні і в Запорізькій області, голова обласної державної адміністрації має бути не лише ефективним керівником, професійно і всебічно підготовленою, соціально зрілою людиною, а й патріотом України і Запорізького краю. Керівник виконавчої гілки влади має бути відомий жителям області і мати підтримку громади. У зв'язку з цим пропонуємо розглянути кандидатури на посаду голови Запорізької обласної державної адміністрації виключно з числа представників запорізького кадрового активу і з урахуванням наших думок».

Чи дослухаються до прохання депутатів, побачимо. Однак додамо і те, що В. Баранов, наприклад, якось зміг приборкати на 75 відсотків «регіональну» обрадлу і у нього не виникало з нею суттєвих проблем. Хіба що з кадрових питань. Голова обради Віктор Межейко то на лікарняному, то у відпустці, то ще якось все-таки зумів пересидіти «лихі часи» і так зберіг свою посаду. «Переживши», як бачимо, і Валерія Баранова теж.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ВИБОРИ-2014

Прорив у свідомості

Підбиваючи попередні результати минулих парламентських виборів, експерти зазначають, що вперше з часів цілковитого контролю над областю Партії регіонів проукраїнські та проєвропейські сили Луганщини набрали третину голосів.

Щоправда, через проведення АТО, явка на нинішніх виборах була порівняно невелика — лише 32,8 відсотка. Всетаки загальний результат Блоку Петра Порошенка, «Народного фронту», Радикальної партії та Об'єднання «Самопоміч» становить 29,95 відсотка.

Для порівняння нагадаємо, що на парламентських виборах 2006 року проукраїнські блоки Юлії Тимошенко й «Наша Україна» разом набрали на Луганщині менш як 6 відсотків, а Партія регіонів і КПУ — 78. На позачергових парламентських виборах 2007-го блоки Юлії Тимошенко, Литвина та «НУ-НС» набрали спільно менш як 9 відсотків, а Партія регіонів і КПУ — 84. На виборах 2012 року «Батьківщина» отримала 5,4 відсотка, а Партія регіонів і КПУ — 82.

«Сьогоднішній результат українських сил — це справжній рекорд, який свідчить про прорив у свідомості луганчан», — підсумовував голова Луганської ОДА Геннадій Москаль. Водночас він зазначає, що ставлення до київської влади в людей негативне. «І я не знаю, як скоротити цю дистанцію. Я ще в 2006 році, коли був головою Луганської облдержадміністрації, казав Ющенкові, що цей регіон ментально далекий від України. Але тоді не дійшло, нині теж не доходить».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

За організацію «каруселей» — від п'яти до семи років ув'язнення

Черкаські правоохоронці взяли під варту уродженця Одеської області, котрий влаштував масовий підкуп виборців на позачергових виборах народних депутатів України.

Правопорушника затримали на гарячому — під час відправки ним трьох великомісних автобусів з учасниками виборчих «каруселей». Слідче управління МВС України в Черкаській області розпочало досудове розслідування справи за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 4 статті 160 Кримінального кодексу України.

Підозрюваному «світить» покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до семи років.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Колектив сумського комунального підприємства «Електроавтотранс» розпочав виготовлення «буржуйок» для вояків АТО. Наразі тролейбусники працюють над двома експериментальними зразками. Причому виготовляють їх у вільний від основної роботи час, *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

Чутки, зброя і путінський «гумконвой»

Ситуація на сході нашої країни і далі загострюється. Штучно і в реальності. У так званих ЛНР і ДНР бойовики поширюють чутки про нібито наступ українських сил. Слідом за словесними лякалками гримлять залпи гармат.

За добу (дані на ранок п'ятниці) терористи 45 разів обстріляли наші позиції, **йдеться в повідомленні прес-центру АТО**. За даними штабу, обстановка в Донецькому аеропорту під контролем сил АТО: «Напередодні бойовики тричі обстріляли наші підрозділи, які захищають цей стратегічний об'єкт. Вогнем вогневі точки бойовиків нейтралізовані».

Разом з тим, у повідомленні зазначається, що найскладніша ситуація в районі населеного пункту Щастя: «Протягом ночі бойовики з мінометів, танків і артилерійських систем вели вогонь по позиціях сил АТО, які забезпечують оборону цього міста, а також стратегічного об'єкта — Луганської ТЕС. Бандити розгорнули вогневі позиції на території населеного пункту Весела Гора. Під прикриттям будинків мирних мешканців селища впродовж двох годин стріляли по наших підрозділах».

За даними групи «Інформаційний спротив», найгарячішими точками за минулу добу були Донецький аеропорт, райони н. п. Авдіївка, Щастя, Чорнухине, Піски, Нікішине та Дебальцеве.

Крім того триває закидання диверсійно-розвідувальних груп противника у напрямку траси Донецьк — Маріуполь. «Російське командування поставило завдання своїм підрозділам і місцевим бандформуванням в екстреному режимі паралізувати трасу на Маріупольському напрямку. Також відзначено спроби ДРГ противника проникнути в район на захід від Маріуполя для блокування траси Новоазовськ — Одеса (Е58). Українські війська проводять активні заходи щодо пошуку й нейтралізації цих ДРГ», — **пише на своїй сторінці у Фейсбук координатор групи «ІС» Дмитро Тимчук**. Разом з тим він зазначає, що в районі Маріуполя противник проводить розвідку цілей (блокпости, командні пункти, позиції, базові табори українських військ) і результатів стрілянини. А також прагне завдати вогневої поразки нашим військам на передових позиціях за допомогою інтенсивної артилерійської стрілянини. За такою само схемою бойовики працюють і у Волноваському напрямку.

Тим часом у так званій ДНР оголосили про створення «регулярної армії» і «тотальну мобілізацію». Містом гуляє якийсь «документ», який «мобілізовує» і жінок, і чоловіків віком від 18 до 55, хто може тримати в руках зброю, «для відбиття атак київської хунти».

«На тлі чуток, що їх поширюють бойовики, про підготовку «масованого наступу українських військ» у районі н. п. Донецьк триває концентрація сил і засобів російсько-терористичних військ», — **інформує Тимчук**.

За його словами, протягом доби з району н. п. Сніжне через н. п. Зугрес у напрямку до Донецька переправлено кілька десятків одиниць бронетехніки без розпізнавальних знаків, включаючи півсотні танків.

«Посилено бронегрупою і двома батареями ствольної артилерії угруповання терористів «Народне ополчення Донбасу» (м. Горлівка) під командуванням І. Безлера («Біс»). Бандформування одержало статус «бригади», — додав він.

Учора четвертий путінський «гуманітарний конвой» дістався адресата: половина колони — у Донецьк, половина — у Луганськ, передає російський ТАРС. У нашому Радбезі зазначили, що українські прикордонники провели лише візуальний огляд транспортних засобів і вантажу. Його митне оформлення не відбувалося, оскільки не надано жодної інформації про його одержувачів. Представники МК Червоного Хреста не брали участі у процесі.

Що насправді в його асортиментах — невідомо. Можна припустити, виходячи з історії попередньої нав'язливої допомоги Москви цьому окупованому їхніми ставлениками регіону, що біла колона задіяна в тиловому забезпеченні терористів напередодні оголошених псевдовиборів і спецоперації, що вочевидь готується під них. Експерти не виключають початок «коридорного» прориву російсько-терористичних військ на Крим. Недарма бойовики активізувалися в Новоазовському напрямку. Командир полку «Азов» Андрій Білецький вважає, що у разі наступу противник завдаватиме удару не по Маріуполі, а по Бердянську в районі річки Берда, що дозволить відрізати маріупольське угруповання. І попереджає: у такому разі ми можемо отримати котел, не порівнянний з Іловайським...

Учора на брифінгу **речник РНБО Андрій Лисенко заявив**: у напрямку Маріуполя (у районі села Саханка Новоазовського району Донецької області) зафіксована активізація незаконних збройних формувань із осіб кавказької національності.

Мовляв, «уся наявна бойова техніка з цього району переміщається в напрямку села Широкине». За його словами, ситуація в самому Маріуполі (дані на 12.00 п'ятниці) залишається спокійною, міські служби працюють у штатному режимі.

Ольга ВІТЕР.

Переселенці протестують проти терору і псевдовиборів

Акції протесту у восьми містах України влаштують у неділю вимушені переселенці з Донецької та Луганської областей. Вони вийдуть під гаслами «Ми проти окупації Донбасу», «Український Донбас проти терору», «Ігноруємо псевдовибори».

Саме цього дня на територіях, які контролюються самопроголошеними «ДНР» і «ЛНР», заплановані псевдовибори керівних органів. Ці так звані вибори є незаконними, заявляють українські активісти Донбасу.

— Ідея протесту виникла спонтанно, — розповіла «Голосу України» координатор акції Елла (на прохання співрозмовниці прізвище не називаємо). — Коли в області проходив незаконний «референдум» 11 травня, я і мої однодумці також вважали його незаконним, але всерйоз до голосування не поставилися. Тепер ми бачимо, до чого це призвело. Тож якщо ми змовчимо і 2 листопада, наслідки можуть бути непоправними. Терористи плюють на закони і заявляють, що висловлюють думку всіх мешканців Донбасу.

Вимушені переселенці, які мешкають у визволених містах Донбасу, а також в інших областях України, пройдуть ходою центральними вулицями Києва, Львова, Ужгорода, Черкас, Маріуполя, Івано-Франківська та інших міст. «Ми прагнемо показати, що в день незаконних «виборів» у нашому домі — Донбасі — його мешканці не голосують, а протестують», — наголошує Елла, яка виїхала з Донецька на початку літа. За цей час співрозмовниця встигла народити доньку у Львові, а зараз перебуває в Черкасах і переживає за все, що відбувається вдома. Донеччанка переконана, що лише активна громадянська позиція сприятиме поверненню миру, законності й правопорядку на рідну землю. Жінка каже, що була приємно вражена реакцією земляків.

— Традиційно в Донбасі люди були пасивніші, ніж в Західній Україні. Я добре ставлюся до земляків, але донеччани здебільшого воліють промовчати і пристосуватися, ніж протестувати. І це також було причиною, чому нас захопили. Тепер я бачу пробудження. Дуже багато людей приєднуються до нашої ініціативи і вже не бажають мовчати.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

На знімках: на акції протесту учасники закликатимуть ігнорувати псевдовибори 2 листопада.

Фото надане організаторами акції.

Плітки про «побиття» у Вінниці викликають у донецьких студентів усмішку

У понеділок, 3 листопада, Донецький національний університет урочисто розпочне 2014/2015 навчальний рік за новою юридичною адресою. Як ми вже повідомляли, у зв'язку з подіями на сході країни заклад змінив місце розташування і переїхав до Вінниці. Тим часом у так званій ДНР поширили інформацію про начебто жорстоке побиття чотирьох донеччан, які прибули на нове місце навчання, один з них у реанімації, інші — у травматології.

Четвертокурсниця ДонНУ пані Галина, яка вирішила продовжувати навчання у Вінниці, каже, що теж чула про таке. Але не тут, а у своїй рідній Макіївці.

— Недавно їздила додому до батьків, — розповіла кореспонденту «Голосу України» співрозмовниця. — Багато знайомих допитувалися, як там почуваються скалічені палицями «правосеків» наші студенти. Телефонували батьки декого з моїх однокурсників. І в них також ці запитання: наскільки серйозні травми у хлопців. Спочатку я терпляче пояснювала, що це неправда. Потім надокучило і вже просто усміхалась у відповідь.

Дівчина каже, що у Вінниці найбільше вражає ставлення незнайомих людей. «Як тільки дізнаються, що ми з Донбасу, одразу готові чимось допомогти, — веде далі пані Галина. — Запитують, чи є в нас що їсти, чи маємо у що взутися-вдягнутися, навіть на обід запрошували, часом незручно почуваєшся від такої уваги».

— Плітки про тих, хто переїхав на нове місце, вже звична картина, — каже один з викладачів історичного факультету. — Про побиття студентів я дізнався з телеканала «Оплот», є такий у їхній «ДНР». Так званий міністр освіти на прізвище Костинок особисто говорив про це з екрана, після чого закликав батьків студентів не відпускати своїх дітей до бандерівців. Підливають масла у вогонь і колишні наші колеги, які залишилися в Донецьку. Вони безсоромно зводять наклепи на тих, з ким ще вчора були в одному колективі. «Фішкою» їхньої агітаційної кампанії є поширення інформації про те, що студенти, які залишаться в Донецьку, після закінчення навчання отримають диплом Московського державного університету імені Ломоносова. На жаль, дехто вірить таким байкам.

Керівник сектору зв'язків з громадськістю і ЗМІ Вінницької обласної міліції Анна Олійник, на прохання «Голосу України», декілька разів уточнювала у міліцейських підрозділах інформацію про побиття донецьких студентів. За її словами, такого факту не зафіксовано у міліцейських зведеннях, не було з цього приводу й письмових чи усних заяв. У травматологічному відділенні Вінницької міської лікарні №2, куди доставляють травмованих у місті пацієнтів, повідомили, що протягом останнього часу не поступали на лікування студенти, ні вінницькі, ні донецькі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Підливають масла у вогонь і колишні наші колеги, які залишилися в Донецьку

Окупанти нарощують присутність

Спостерігачі повідомляють, що після того, як до кордону наблизився черговий російський «гуманітарний конвой», бойовики значно активізували свої дії. У результаті лінія активних дій простягнулася зараз від Щастя до Талаківки. Повідомлення про нарощування сил супротивника та можливі провокації з боку бойовиків найближчими днями надходять постійно.

Місцеві жителі Красного Луча повідомили, що ночами через їхнє місто увесь час іде російська військова техніка. У колонах, які своїм гулом стрясають нічне місто, рухаються не тільки танки. З російської території переміщаються системи залпового вогню, інші артилерійські системи — БМП і БТР тощо. Усе вказує на підготовку до поновлення воєнних дій. Місцеві жителі їх очікують після виборів «ЛНР» 2 листопада. Крім того, як повідомляє лідер громадської організації «Права справа» Дмитро Снєгирьов, у Красному Лучі підприємців не просто реєструють за російським зразком, а змушують відбувати військову повинність. «Розраховують, що після цього людина не переїде на українську територію, бо їй буде пред'явлено обвинувачення в співробітництві з режимом «ЛНР». У такий спосіб бойовики намагаються утримати на підконтрольній їм території місцевих бізнесменів і змусити працювати за своїми правилами», — повідомляє Дмитро Снєгирьов.

Збільшення кількості бойовиків в останні кілька днів відзначають і мешканці Ровеньків. Зі слів місцевих, 30 жовтня до міста увійшло майже 700 російських військових. Відзначається також збільшення напруженості в прифронтовій зоні. Тут теж іде активне переміщення бойовиків і військової техніки, організовуються нові блокпости і вогневі точки.

Водночас із інформованих джерел Informator стало відомо про наказ про передислокацію українських військових з Райгородки на 50 км углиб територій, підконтрольних українським силовикам, у Співаківку. Внаслідок такого маневру оголиться фланг, через який російські війська зможуть безперешкодно вийти на місто Щастя з тилу. Як повідомляє один з командирів, бійці відходити відмовляються.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Коричневий патріотизм актора Пореченкова

МВС України порушило кримінальну справу проти російського актора Михайла Пореченкова, відомого українським глядачам за серіалом «Ліквідація», де він грає нацистського резидента в Одесі. Пореченков скоїв карний злочин на території України: у районі аеропорту Донецька взяв участь у бою і стріляв по українських військовослужбовцях із крупнокаліберного кулемета. Місцеві журналісти зняли цей факт на відеокамери й «виклали» у соціальні мережі.

Актор Пореченков був екіпірований у військову форму одягу, в бронежилет, на голові була каска з написом «преса». Візит до району бойових дій актор Пореченков пояснив так: «Приїхав підтримати тих, хто воює за Росію». За всіма правовими міжнародними нормами, ці дії кваліфікуються як «тероризм». У бою його супроводжували «лідери самопроголошеної «ДНР».

Безумовно, вчинок актора цілком усвідомлений і свідчить про настрої російської інтелігенції, залучення в путінські воєнні авантюри. Його патріотизм — коричневий, той, про який англійський поет Самуель Джонсон сказав «останній притулок негідників». Пореченков, Лимонов, Кобзон, Говорухін на чолі з міністром культури уряду Росії Мединським не просто виправдовують злочини Путіна і його ватаги, а й є активними пропагандистськими багнетами.

Цікаво, що Пореченкова засудили й у Росії. Голова Спілки московських журналістів, редактор головної «жовтої» газети Росії Павло Гусєв заявив: «Якщо завтра або післязавтра, не дай Боже, будуть убиті або поранені наші журналісти, нехай Пореченков знає, що їхня кров — на його руках і що він не мав права брати у свої руки зброю».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Київський міський голова Віталій Кличко передав санітарам-інструкторам для бійців у зоні АТО 2000 аптечок екстреної допомоги, які він придбав разом з братом Володимиром у США.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Автомобіль перетворили на фортецю

Співробітники чернігівського підприємства «ТАН» спеціально для 41-го батальйону територіальної оборони заброньовували та адаптували по зеніту установку і крупнокаліберний кулемет вантажний автомобіль ЗІЛ-13. Під керівництвом командира екіпажу машини заводчани також зробили подвійними борти кузова та встановили протикумулятивну решітку. Тепер військовий автомобіль нагадує броньовану пересувну фортецю.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

ФОТОФАКТ

Запорізька область. Дві батареї 55-ї артилерійської бригади вирушили на полігон пристрілювати артилерійську гармату з наступним відправленням у зону АТО.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Митрополит подарував «айдарівцям» позашляховик

Митрополит Тернопільсько-Зборівський Василій Семенюк (УГКЦ) подарував батальйону «Айдар» позашляховик «Опель». У другій роті батальйону служив тернопільський фотожурналіст Віктор Гурняк, який загинув 19 жовтня. Його християнський похорон здійснював митрополит. У бою рота втратила технічні засоби. Священнослужителі вирішили виправити ситуацію. Спеціально придбаний автомобіль перед відправкою на схід освятили.

А тернопільські заробітчани, які працюють у Великій Британії та Португалії, надсилали кошти, на які благодійний фонд «Слава і честь» закупив спальні мішки, індивідуальні медичні пакети, одяг, взуття, продукти харчування, засоби гігієни. До благодійної акції долучилися жителі Тернополя і Львова. Допомогу передали бійцям батальйонів «Збруч» і «Тернопіль». З Театрального майдану на схід вирушив медичний автомобіль з активістами громадської організації «Білі берети». Вони допомагатимуть колегам, які працюють на передовій.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ХРОНІКА

Сергій Рибачок звернеться до МЗС, щоб обстояти імідж України

Протистояти російській пропаганді в Іспанії намагалися митці Рівненщини. Зокрема, на благодійній виставці-аукціоні на підтримку поранених бійців АТО, яка відбулася в Мадриді у вересні, 23 роботи з Майдану представив фотохудожник Сергій Бусленко.

«Коли поїхав узимку до Києва, я був вражений духом Майдану. Всі допомагали один одному, пропонували теплі речі, їжу. Цей настрій і намагався передати через свої світлини. Саме їх я й відібрав для виставки у Мадриді», — поділився у Рівному під час прес-конференції Сергій Бусленко.

«Виставку переглянули майже дві тисячі людей. Серед відвідувачів були дипломати, студенти, професори, — розповів її організатор Роман Грегляд. — Вразив той факт, що телебачення та великі видання Іспанії повністю проігнорували цей благодійний захід. Натомість у деяких університетах Іспанії показують студентам російські фільми про фашизм і пов'язують це з подіями на сході України. У містах відбуваються антиукраїнські акції за участю анархістів, скінхедів. Через що у самих іспанців державний український герб — тризуб та прапор асоціюються з фашистською символікою».

Зі слів організаторів виставки, в одному іспанському місті на Алеї пам'яті «Небесної сотні» меморіальна дошка та 100 дерев були знищені невідомими.

«За результатами цієї пресконференції я поінформую міністра закордонних справ України про ті шокуючі речі, які розказали організатори благодійної виставки в Мадриді. Ми будемо просити у зверненні захистити імідж України в Європі, який страждає через засилля там російської пропаганди в інформаційному просторі», — сказав голова Рівненської ОДА Сергій Рибачок.

Прес-служба Рівненської ОДА.

Волонтери шукають кошти на ремонт БТРів

Українська армія сьогодні гостро потребує якісну бойову техніку, але оскільки придбання нової бойової машини обходиться набагато дорожче, ніж її ремонт — волонтери зосередили свої зусилля на відновленні техніки.

Волонтери групи «Повернися живим» закликають усіх, хто має певні навички або кошти, допомогти в ремонті БТРів для української армії.

«Ціна нового БТРа — 10 млн. грн. Ціна ремонту зазвичай коливається від 100 до 300 тисяч. Техніка на війні — витратний матеріал. Вона горить у боях, ламається в полях і це часто призводить до смертей. Її ніколи не буде мало. Питання ремонту наразі стоїть гостро. Тож якщо ви готові взяти на себе повністю одну або кілька машин — дерзайте, ми дамо контакти. Ну а якщо не можете допомогти з ремонтом, допоможіть нам купити радіостанції та автомобільні тепловізори для відремонтованих машин. І ви врятуєте комусь життя», — закликають волонтери.

Проект «Повернися живим»
Paypal: tristar. ua@gmail. com Skrill: savelifeua@gmail. com
Контакти:
Усі питання: Аня 066-198-9212
Заявки на допомогу: Оля 097-757-1564
Приват:
5457 0822 3299 9685 Дейнега Віталій
5211 5374 4662 3360 Стократюк Вікторія
Безготівкові: Одержувач: Міжнародний благодійний фонд «Україно! Я за тобе!» Код 35137539 р/р №26006057000533 Банк СФ ПАТ КБ «ПриватБанк» м. Київа МФО банку 380269 Призначення платежу: Благодійна допомога військовим.

Подружжя науковців сказало батькам, що їде на море, а вирушило на війну

Кандидати технічних наук з Вінницького національного технічного університету подружжя Світлана Бевз і Сергій Бурбело понад два місяці провели у добровольчому батальйоні «Айдар». Служили зенітниками. Додому повернулися не самі, а з бойовим побратимом.

Кореспондент «Голосу України» спілкувався з «айдарівцями» одразу після їхнього повернення з передової. На зустріч в університетському скверику подружжя прийшло з бойовим побратимом. Так Світлана Бевз назвала вівчарку на кличку Баді.

Світлана і Сергій з новим бойовим побратимом — вівчаркою Баді.

Улюблениця батальйону

— Баді прибула в «Айдар» з одним із добровольців, — каже пані Світлана. — Він загинув. Після того у неї було ще два хазяїни. І теж «двохсоті». Баді з'являлася на кожному шикуванні батальйону. У неї було своє місце в кінці строю. До мене так призвичаїлася, що навіть в караул ходили разом. Якось я була в дозорі на даху будинку. Протягом чотирьох годин не спускалася на землю. Весь цей час собака терпляче чекала внизу. Коли поверталися додому, я не мала морального права залишати її. Тим паче невдовзі Баді має привести цуценят. Тепер вона разом з нами в одній квартирі.

Світлана та Сергій відверто розповіли, як і чому стали «айдарівцями», як перед цим сказали батькам, що їдуть на море, і як їх «продали» журналісти. За їхніми словами, найстрашніше на передовій — не свист куль, не вибухи снарядів — до цього можна звикнути («Бувало, навіть засинали під час обстрілів, якщо вони довго не припинялися»). Найпекучіший біль — від втрати друзів. На жаль, подружжя сповна випило і цю чашу.

«Світлана йшла захищати Україну, а я — її»

— Ще коли у нас Крим забирали, ми хотіли їхати на півострів боронити свою землю, — каже пані Світлана. — Принаймні саме тоді виникло бажання протистояти ворогу не на словах, а на ділі. Але не можна було залишити роботу в університеті, бо то був відповідальний період в навчальному процесі — попереду у студентів сесія.

Сергій і Світлана висловлюють вдячність викладачам кафедри фізвиховання з їхнього університету і педагогічного вузу, які допомогли їм навчитися стріляти в «яблучко». Нехай то була пневматична зброя, але все одно освоїли необхідні ази.

— Тренувалися переважно у Лісопарку, — розповідає пані Світлана. — Чіпляли на дереві мішень — і цілилися. Стріляли з різних позицій — стоячи, лежачи, з коліна. Скажу відверто: при бажанні всього можна навчитися, стріляти також.

Водночас тривав процес пошуку підрозділу, в який могли б взяти на службу подружжя. За словами співрозмовниці, у деяких батальйонах їй відповідали, що чекають із задоволенням. Та лише її одну, бо йшлося про суто жіночі підрозділи. А їм, Світлані та Сергію, хотілося разом. Через «майданівців» вийшли на заступника командира вінницької сотні батальйону «Айдар». Він познайомив земляків-науковців з командиром Сергієм Мельничуком. Після декількох телефонних розмов той прийняв рішення про поповнення батальйону одразу двома кандидатами технічних наук.

Командир зенітного розрахунку

У розташування батальйону «Айдар» подружжя прибуло 17 липня. Майже все необхідне спорядження купували за власні кошти. Тільки бронежилети надала Самооборона київського Майдану.

— При кожній нагоді дотепер дякуємо «самооборонівцям» за такий подарунок, — каже пан Сергій. — Власних коштів нам би не вистачило навіть на один бронежилет. Натомість шоломи мали дешевенькі. Вже пізніше волонтери забезпечили добрими. Сталося це під час так званого перемир'я. До того молилися, щоб кулі і снаряди оминали нас.

На базі батальйону вінничани пройшли підготовку, а тоді разом із ще одним добровольцем сформували зенітний розрахунок. Командиром розрахунку комбат призначив пані Світлану. Знання технічних наук стали в нагоді новоспеченим зенітникам.

— Світлана була єдиною жінкою-зенітницею у батальйоні, — продовжує Сергій. — Журналісти, які приїздили у розташування нашого підрозділу, не обминали її увагою. Саме ця обставина зашкодила нам.

З повідомлень у ЗМІ батьки Сергія і Світлани дізналися, де вони насправді і в якому морі купаються.

— Ми сказали батькам — Сергій своїм, а я своїм, — що їдемо на море, — усміхається Світлана. — Я не могла маму непокоїти. Навіть рідна сестра Віта не знала правди. Ми з нею двійнята. Можливо, тому добре відчуваємо одна одну. Ще не добралися до місця призначення, а Віта вже про все знала. По дорозі з нами їхали репортери, просили інтерв'ю. Про що тоді можна було говорити, коли ще не нюхали пороху. Відмовилися від спілкування.

Фронтові будні.

Мати вибачила обман

Добровольців, які разом з науковцями із Вінниці прибули у батальйон, відправили назад додому. Комбат пояснював, що при всьому бажанні і повазі до прибулих він не має можливості поставити їх у стрій. Підрозділ повністю укомплектований. Приїжджим не залишалося нічого іншого, як повертатися. Про все це йшлося в одному з телевізійних репортажів.

— Саме тоді потрапили в об'єктив камери наші обличчя, — каже пані Світлана. — Так Віта дізналася про наше «купання» в морських хвилях. Однак мамі не стала нічого казати. Мама пізніше дізналася. На моє здивування, вона мені не дорікала. Вкотре переконалася, яка вона у нас мудра. Її зболене серце сповнене патріотизму. Я розумію, що воно болить за доньку і зятя, що вона не спить ночами, думає про нас, молиться за нас. Попри все, підтримує. Ще більше люблю за це свою патріотично налаштовану матусю. Дай їй доле довгих-довгих років життя.

Пані Світлана уточнила, що її мама, Тамара Олексіївна, теж науковець, теж має ступінь кандидата наук, працювала у педагогічному університеті. Коли після повернення доньки з фронту міцно обняла її, завмерла на якусь мить. Пані Світлана відчула, як раптом гаряча сльоза перекотилася з материнського обличчя на її.

В «Айдарі» один за одного — у вогонь і воду

Безпосередню участь у боях зенітного розрахунку під орудою пані Світлани, на думку подружжя, не варто особливо деталізувати. Кажуть, коли виженуть з нашої землі непроханих зайд, тоді згадуватимуть бої.

— Обов'язково напишіть про моральний клімат у батальйоні «Айдар», — просить пані Світлана. — У нас дуже людяна обстановка. Мабуть, це тому, що переважна більшість бійців пройшла Майдан. Знають ціну дружби. Взаємодопомога і взаємовиручка для нас — неписаний закон. «Айдарівці» справді Патріоти з великої букви. Для таких Україна — понад усе. У підрозділі нема так званого солдафонства. Командири по-людськи ставляться до підлеглих. Бути поруч з такими патріотами, захищати разом з ними свою державу — це щастя. Кажу це без будь-якого пафосу. Я справді щаслива, що мені випала честь захищати рідну землю. Висловлюю те, що йде з глибини серця. До речі, одна із сотень «Айдару» сформована із вінничан. Саме у ній нам пощастило служити.

В останній день вересня у них закінчилася відпустка. Подружжя повернулося в університет. Але у думках вони там, де «айдарівці» разом з іншими підрозділами протистоять ворогу. Сергій і Світлана кажуть, що не можуть спокійно сприймати повідомлення у ЗМІ про те, що через кордон переходять російські танки чи БТРи. Вони обдумують, як знову повернутися на передову.

На вченій раді їх зустріли стоячи

— Коли Сергій і Світлана зайшли на засідання вченої ради, всі піднялися і зустріли їх оплесками, — розповів в. о. директора Інституту електроенергетики та електромеханіки ВНТУ доктор технічних наук, професор Василь Кухарчук. — Особисто знаю Світлану Володимирівну вже понад 15 років. Вона з дуже інтелігентної порядної сім'ї. Такою ж інтелігентною виховали батьки і її. Вона навчалася у нашому університеті, тут написала кандидатську, тепер працює над докторською. Сергій також писав і захищав кандидатську у нашому вузі. Ось такі люди обороняють незалежність рідної держави. На Донбасі був ще один представник нашого університету, студент Володимир Муха. Пригадую, він склав мені іспит і поїхав. Це була остання наша зустріч. 20-річний студент загинув у бою.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора і надане Сергієм Бурбело.

ВІСТІ З МИКОЛАЇВЩИНИ

КрАЗ для десантників обладнали бетонною бронею

Миколаївські волонтери передали воїнам 79-ї окремої аеромобільної бригади безпілотник і броньований КрАЗ.

Розробники літального апарата розповіли, що після заключних випробувань у бригаді його відправлять у зону АТО. Потім з урахуванням побажань військових створюватимуть нові модифікації.

Бійці оцінили броню КрАЗа, яка дає змогу затримувати кулі калібру 5,45 мм, а кузов захищає від пострілів зі снайперської гвинтівки Драгунова та осколків. Броньований захист вийшов недорогим, але ефективним. Основним його компонентом став не метал, а бетон, який значно легший й дешевший.

У найближчому майбутньому будуть «заброньовані» три бензовози та ще один КрАЗ для миколаївських десантників.

ЦИФРА

5 тисяч гривень

зібрали молоді мами, щоб купити для десантників 79-й окремої аеромобільної бригади необхідні медичні препарати.

— Наші жінки бажають усім солдатам мирного неба і повернення додому живими та здоровими, — сказала, передаючи коробку з медикаментами, завідувачка пологового відділення Тетяна Левенець.

Від себе до цієї зворушливої посилки медики додали найнеобхідніше «господарське озброєння»: лопати, сокири, бензопилу, гумові чоботи. Жовтнева ЦРЛ уже не вперше допомагає бійцям 79-ї бригади.

Волонтери спорядили артилерійський дивізіон

Артилерійський дивізіон миколаївської 79-ї окремої аеромобільної бригади одержав від волонтерів сто пар гумових чобіт і стільки ж дощовиків.

Про це нашому кореспонденту повідомили миколаївські громадські активісти з проекту «Перший народний десантний батальйон», де кожен охочий може долучитися до підтримки нашої армії.

Крім того, десантникам вручили 20 універсальних комплектів з підсумків, кобур і стегнових платформ, а також 10 гарнітур і акумуляторів, які необхідні військовим за будь-якої погоди.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Як можна спокійно сприймати повідомлення у ЗМІ про те, що через кордон переходять російські танки чи БТРи?

Путін зробить ставку на чеченський сценарій

ТОЧКА ЗОРУ

Автор першого в Україні детективного роману про російську зовнішню розвідку передбачив експансію Кремля в нашу країну. У «Помсті оперативника розвідки» Богдана Кушніра ще задовго до зловісних подій проглядається підступний сценарій, що Зимові олімпійські ігри-2014 в Сочі наші сусіди використають в грі проти України. Так і сталося. Війська, які сконцентрували нібито для охорони міжнародних спортивних змагань, пізніше ринули в Крим.

Нині автор роману «Помста оперативника розвідки», який видавництво «Ярославів Вал» висунуло на здобуття премії «Книга року ВВС», прогнозує: в Україні далі події розвиватимуться за чеченським сценарієм. Ось на що звертає увагу Богдан Кушнір.

1. Безсилля сили

На першому етапі росіяни продемонстрували найжорсткіший варіант протистояння. І побачили безперспективність війни з Україною. Навіть своєму народові важко пояснити, як можна воювати з добрим сусідом. Найближчим часом «м'ясників» з російського ГРУ в Україні замінять молодики приємної зовнішності з дипломатами в руках. Вони прийдуть в солідні компанії, популярні ЗМІ, до партійних офісів. Кремль зробить спробу розкласти українську еліту зсередини — купити її так, як чеченців: за дуже великі кошти. Це ми побачимо одразу після виборів.

80 відсотків інформації про підступні плани Росії можна було почерпнути з тамтешніх ЗМІ. Коли я працював власкором «Молоді України» в Москві, у російській парламентській газеті прочитав інтерв'ю заступника шефа зовнішньої розвідки — генерал-лейтенанта Григорія Рапоти про створення навколо Росії «поясу стабільності» з колишніх пострадянських країн. Йшов 1995 рік. Росія на колінах. Економічна ситуація — вкрай погана. А вони мріяли про контроль над колишнім радянським простором. Генерала запитали:

—А звідкіля взяти кошти? Це ж дороге задоволення...

— Треба буде — останню сорочку знімемо, а гроші знайдемо.

Щойно Росія наростила мілітарну могутність, щойно сита Європа відгодувала «газпромівського монстра», як колишня імперія нагадала про себе. І зробила це у найцинічнішій формі, кинувши виклик усьому цивілізованому світу.

2. Інтелігентів змінили «м'ясники»

Чому були кинуті війська? Чому на зміну офіцерам зовнішньої розвідки, які планували політичний переворот без крові, прийшли «м'ясники» з Головного розвідувального управління російської армії? Прийшли з танками та «Градами». Бо «п'ята колона» не спрацювала, бо народ хлинув на Майдан. Коли півмільйона людей виходять на центральну площу Києва обстоювати свої права, тоді жодні технології не діють, безсилі навіть всесильні спецслужби. Це головна причина. Є й побічні: значну частину коштів для «п'ятої колони», як я написав в романі, росіяни традиційно розікрали. А це були великі гроші.

Чи піде Путін далі? Піде! Тільки не колонами танків та «Градів». І не диверсійноштурмовими батальйонами. Для окупації України йому забракне сили.

Путін купуватиме українську політичну, бізнесову те інтелектуальну еліту за дуже великі гроші. Він готовий навіть платити їй данину (як платять росіяни Чечні та Кадирову), аби Україна залишилася під російським впливом.

Ставки будуть дуже високі. Кремль без України не бачить існування Росії. Доведеться — останню сорочку з себе знімуть, але гроші знайдуть.

Кажуть, кроки Путіна важко передбачити, бо він сам не знає, яким буде його наступний крок. Тому російську політику вважають непрогнозованою. Я з цим не погоджуюся. Майбутнє Путіна дуже легко спрогнозувати. Для нього настали критичні дні. А тоді він, як я написав в одному з блогів, ховається біля Сочі — в Красній Поляні на березі річки Мзимта, назва якої в народі перекладається як «скажена». Там його резиденція біля «Лаури». Там він зализує душевні рани, заховавшись від людей. Я помилився в одному: для Путіна настали настільки критичні дні, що на свій день народження він заховався аж у сибірській тайзі. За 400 кілометрів від найближчого населеного пункту. Це вже діагноз невиліковної хвороби Росії.

3. Як вчать ведмедя танцювати

Як нам зупинити Путіна? Придивіться до облич тих людей, кого ми обрали. Чим від них віє — людяністю чи «баблом»? Вони можуть робити вчинки і залишатися незалежними чи кинуться обстоювати свої інтереси? Вони працюватимуть на Україну чи на свою кишеню?

Пам'ятаймо: вже сьогодні їх намагатимуться купити за дуже великі гроші. Путін робить ставку на «п'яту колону». І заплатить їй стільки, що вона до кінця життя нічого не робитиме, якщо продасть Україну. Ставки — дуже високі, а спокуса — неймовірно зваблива. Вистоять тільки ті, хто ніколи не продавався.

Кого купуватимуть? У зоні особливої уваги опинилися ті, кого модно назвати лідерами громадської думки. Це — урядовці, політики, депутати, бізнесмени, науковці, до думки яких прислухаються, а також власники конкурентних підприємств і популярних ЗМІ.

Їм пообіцяють у випадку перемоги проросійських сил такі тепличні та царські умови, які має в Чечні Кадиров.

На першому етапі сценаристи Путіна робитимуть усе можливе й неможливе, щоб пересварити політичні сили, які пройшли до Верховної Ради. Який вигляд в ідеалі матиме цей сценарій. За російськими мірками, це має нагадувати дресирування ведмедя, якого вчать танцювати. Якщо він не виконує команд, ставлять на розпечений метал і вмикають музику. Тварина від жахливого болю починає підстрибувати, а глядачеві здається, що клешоногий танцює. Сценарій Путіна готовий, потрібні лише ті, хто за командою з Кремля роздмухуватиме вогнище.

Б. К.

Школярі заробили на армію

Повною несподіванкою для влади Дніпропетровщини стала ініціатива учнів місцевих шкіл та інтернатів, які провели акцію зі збору коштів для українських солдатів. Діти самостійно провели ярмарки, де продавали вироби, виготовлені власноруч, змайстрували патріотичні коробочки, в які кожен міг зробити свій внесок. Передавали кошти й листи з побажаннями миру та добра.

Як повідомили «Голосу України» в облдержадміністрації, для них стало великою несподіванкою, коли до ОДА прийшли гості зі школи-інтернату. З'ясувалося, що в них відбувся ярмарок, для якого діти своїми руками виготовили сувеніри й солодощі.

— Організовували ярмарок діти самі, без допомоги дорослих. Коли про це довідалися батьки, теж підтримали їх, — розповів радник голови ОДА Борис Трейгерман. — Це просто неймовірно, що у дітей такий патріотизм. Це неможливо передати словами. Усього година знадобилася вихованцям загальноосвітньої санаторної школи-інтернату № 3, щоб зібрати 11,5 тисячі гривень, які спрямували на рахунок Фонду оборони країни.

— Це було несподівано, але це правда, — зазначив учень 7-го класу Олексій Дмитренко. —Гроші з ярмарку ми хочемо передати хлопцям у зону АТО, адже їм зараз дійсно дуже важко.

Семикласниця Юля Діденко підкреслює: організатори й самі не очікували, що всі так відгукнуться на ідею. Діти загорілися й почали домовлятися, як це буде.

— Потім батьки довідалися та почали нам допомагати, — розповіла вона. — На ярмарку хтось продавав свої вироби, хтось випічку. Тепер ми хочемо допомогти солдатам. Адже це дуже боляче й погано, коли в країні таке відбувається.

За словами члена батьківського комітету школи Наталі Олександрівни, діти дуже важко переживають події, що відбуваються в країні, тому самостійно вирішили їм допомогти.

— Син каже: збираємося організувати ярмарок, давай зробимо якийсь виріб або спечемо щось, — розповідає вона. — Я, як і інші батьки, підтримала дітей. Допомогли все це продати. Ціни не вказували. Продавали вироби навіть по гривні.

Учні школи-інтернату № 90 ініціювали акцію «Мільйони сердець»: зробили дві коробки, які розмістили в класах. Учителі, батьки й діти заходили до класу і по можливості кидали туди гроші на допомогу солдатам на сході України.

Школярі побажали своїм захисникам щастя, здоров'я, а пораненим — якнайшвидшого одужання. Героям — триматися, їхнім родинам — не знати горя. А всім українцям —благополуччя й чистого неба над головою.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...для бригади купили безпілотник

Мешканці Бердичева зібрали кошти і придбали для потреб 26-ї артилерійської бригади броньований автомобіль та безпілотний літак. Не таємниця, що під час бойових дій успіх залежить від точності та оперативності розвідки. Для цього й призначений безпілотник, який коштує майже сто тисяч гривень. Він здатен летіти на відстань до півсотні кілометрів і з висоти 500 метрів фіксувати вогневі точки противника. Зображення з відеокамери одразу передається на комп'ютер. Бійці, які обслуговуватимуть безпілотник, тривалий час проходили навчання, адже керувати ним із землі непросто. Вже навіть тому, що на різній висоті сила повітряних потоків різна. Броньований автомобіль обійшовся в майже 7 тисяч доларів. Раніше це була інкасаторська машина шостого рівня захисту. В ній зробили спеціальний відсік для безпілотника. Жителі Бердичева продовжують збір коштів на потреби армії: хочуть придбати для своїх земляків ще один безпілотник.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

...танки ремонтуватимуть за допомогою... пластиліну

У Кременчуцькому національному університеті ім. М. Остроградського розробили нову технологію відновлення танкових котків. Тепер у рамках вузівської програми допомоги Збройним Силам України вчені кафедри технології машинобудування В. Драгобецький, Р. Пузир і О. Шаповал працюють над втіленням свого дітища в життя. Запропоноване ними ноу-хау дозволяє відновлювати ободи ведучих котків швидко та ефективно, причому навіть у польових умовах. За старими технологіями з'єднання обода й бандажу, виготовлених із різних сортів сталі, потребує чимало часу й зусиль. Інноваційна пропозиція кременчуцьких науковців полягає у застосуванні для цього методу імпульсивного калібрування з ущільненням багатошарової стінки ободу. Водночас як передавальний і допоміжний елементи використовуються пісок і... звичайний пластилін. Усе це дає змогу значно підвищити міцність бандажа, забезпечуючи технічні умови експлуатації танка. **За інформацією прес-служби університету,** автори нової розробки, готуючись до впровадження її у промислове виробництво, налагоджують співробітництво з Харківським танковим заводом ім. Малишева.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

...дідусь пошив солдатам шапки і рукавиці

Волонтери Гусятинського району зібрали і відправили до міста Щастя Луганської області продукти харчування, медикаменти, засоби гігієни. Священик Роман Кріса передав освячені образки, хрестики та молитовники, діти — малюнки, листи, вірші. А 86-річний мешканець села Загороддя Михайло Борисюк пошив солдатам теплі шапки і рукавиці. Наразі у зону АТО з Тернопільщини передають генератори, «буржуйки», тепловізори. З обласного центру на схід вирушив військовий джип, переобладнаний у реанімобіль. Його завантажили теплим одягом і продуктами.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Небезпечний арсенал знайшов під час оранки мешканець села Велика Медведівка Шепетівського району. В полі він натрапив на артилерійські снаряди часів минулої війни. Всі боєприпаси знешкодили, *передає наш хмельницький власкор Ірина Козак*

До кінця нинішнього року не вистачає 40 мільйонів гривень на заробітну плату працівникам освіти, медицини та соціальної сфери Черкас, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Урочиста хода і святкове віче

Івано-Франківськ урочисто відзначив 96-ту річницю проголошення Західно-Української Народної Республіки.

На площі біля пам'ятника діячам ЗУНР **(на знімку)**, перед теперішнім будинком правосуддя і колишнім секретаріатом новоствореної республіки, поіменно згадали українських політиків та військових, які, нехай на сім місяців, проте сформували свій уряд, армію та ухвалили закони.

На пам'ятному обеліску з символічною постаттю січового стрільця — чотири барельєфні портрети найвидатніших особистостей того часу: президента Української Національної Ради ЗУНР Євгена Петрушевича та трьох прикарпатців — віце-президента Левка Бачинського, першого голови Ради Міністрів Костя Левицького та міністра військових справ Дмитра Вітовського.

Початок діяльності ЗУНР історики називають Листопадовим зривом. Бо саме у ніч з 31 жовтня на 1 листопада 1918 року січові стрільці сотні Теодора Мартинця вивісили на львівській ратуші синьо-жовтий прапор, а стрілецькі частини сотника Дмитра Вітовського зайняли найважливіші установи міста. Після Львова і Тернополя Станиславів найдовше (п'ять місяців) залишався столицею західної республіки, куди у січні 1919-го переїхав її уряд. Саме тут було ухвалено основні закони ЗУНР.

Діяльність ЗУНР та УНР стала символом віковічного прагнення українців до незалежності, це був спротив тодішнім імперіям-завойовницям — Австро-Угорщині та Росії. Остання й досі ніяк не може змиритися з нашою самостійністю.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Вшанують січових стрільців

У Тернополі відзначають річницю утворення Західно-Української Народної Республіки. Учасники урочистої ходи пройдуть головною вулицею до Микулинецького кладовища, де біля меморіального комплексу «Могили січових стрільців» священики відслужать панахиду. Напередодні в Держархіві Тернопільської області й обласному краєзнавчому музеї було відкрито виставки, присвячені подіям 96-річної давності. Нині ще одна дата — 70-річчя від дня смерті митрополита Андрея Шептицького. Біля його пам'ятника відбудуться панахида та духовно-мистецька програма.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ТИМ ЧАСОМ

У Кам'янці-Подільському створено легіон сприяння обороні «Подільські січові стрільці». На його базі добровольців навчатимуть військової справи на випадок війни, проводитимуть виховні лекції для школярів та студентів, а також планують створити окремі підрозділи, які допоможуть військовим, що беруть участь в АТО, вирішувати питання з працевлаштуванням після повернення зі сходу. Їх пропонують залучати до роботи в охоронних підрозділах та міліції.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Хочуть, щоб скорботні списки більше не поповнювалися

У селищі Ромодан Миргородського району урочисто відкрили пам'ятний знак героям Небесної Сотні. Ініціював його появу селищний голова Олександр Верещака. Скульптурну композицію зі зворушливими віршованими рядками на гранітній дошці виготовили і встановили за рахунок меценатів — місцевих підприємців.

Прикро, та ті рядки, присвячені звитяжцям Небесної Сотні, сьогодні доводиться «дописувати» кров'ю нових героїв Небесного Легіону, котрі нині віддають свої життя на сході за незалежність нашої держави.

Одним із них став 34-річний земляк, командир відділення 93-ї механізованої бригади Сергій Зуєнко. Його також вшанували на урочистостях.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

На честь чотирьохсот розстріляних

Пам'ятний знак на місці знищення фашистами мирних жителів встановили на околиці Гайсина на Вінниччині.

У 1941—1942 роках німецькі окупанти стратили понад чотириста чоловіків, жінок і дітей. Цей факт встановили місцеві дослідники історії. Донині місце жахливої трагедії не було позначене. Завдяки патріоту, керівнику відділу цивільного захисту населення Гайсинської райдержадміністрації Іллі Колібабчуку вдалося не тільки привернути увагу до цього священного місця, а й встановити на ньому пам'ятний знак, провести урочисті заходи та згадати тих, хто пішов у небуття від куль загарбників.

— Пам'ятний знак виготовили не за державні гроші, — каже Ілля Колібабчук. — Наші підприємці Віктор Семчук і Тарас Дяченко зробили його своїми руками і за власні кошти, за що отримали подяку від громади.

Три братські могили упорядкували працівники підприємства «Гайсинагроліс», місцевого водоканалу, міського комбінату, комунальних підприємств, працювали також учні і вчителі міської школи № 4.

За період війни на сході гайсинці втратили чотирьох своїх земляків.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Поверніть «Жовтень»!

Під таким гаслом учора громадськість пікетувала будівлю Київської міської державної адміністрації. Учасники акції вимагали ефективного і прозорого розслідування справи щодо підпалу кінотеатру «Жовтень» та виділення коштів на відновлення будівлі за оригінальним проектом.

«Також ми прийшли, щоб нагадати владі, що знищення культурних пам'яток має в Києві системний характер і щоб зупинити цей процес, необхідно створити ефективний механізм захисту пам'яток», — зазначила «Голосу України» одна з організаторів заходу Тетяна.

У КМДА пообіцяли мітингувальникам зберегти кінотеатр і залишити його в комунальній власності. Мовляв, проект його реконструкції найближчим часом буде винесено на обговорення експертів і громадськості. Крім того, депутати Київради вирішили заснувати благодійний фонд "Відновимо разом" для забезпечення фінансування робіт з відбудови приміщення. Відповідне рішення вони ухвалили на зборах, які відбулися учора в КМДА і які ініціював міський голова Віталій Кличко.

А поки що за фактом пожежі кінотеатру триває досудове розслідування. «Слідчо-оперативна група Подільського районного управління міліції проводить повторний огляд місця події з метою з'ясування причин пожежі. Незабаром проінформуємо громадськість щодо результатів оперативно-розшукових робіт та інших деталей перебігу справи», — зазначили «Голосу України» в прес-службі ГУМВС в місті Києва.

Директор міжнародного кінофестивалю «Молодість» Андрій Халпахчі вважає, що підпал кінотеатру «Жовтень» — не суспільний протест, а спланована провокація. «У мене є дві версії того, хто стоїть за цим злочином: рейдери, які хочуть на місці старого київського кінотеатру побудувати торговельний центр, та політичні сили, які хочуть дискредитувати Україну на шляху до євроінтеграції. Такі випадки мають розслідувати негайно», — йдеться в його офіційній заяві.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Ліси не фінансують

Без коштів на осінню висадку молодих дерев залишилися державні лісогосподарські підприємства Херсонщини. З держбюджету на це збиралися виділити чотири мільйони гривень, але через складну економічну ситуацію в Україні цю статтю витрат не профінансували взагалі. Тож про молодий ліс на площі у 1200 га тепер годі й мріяти. Втім, виконувач обов'язків начальника обласного управління лісового та мисливського господарства Володимир Михайленко каже, що висадка саджанців таки почалася, але проводять її лісгоспи за власний кошт.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Коли війна — не до курорту

Бердянськ порахував збитки від сезону, який закінчився... І справді, якщо попередні три роки тутешні оздоровчі заклади лише додавали в кількості відпочивальників, то показники останнього сезону виявилися значно нижчими. І це попри те, що Крим тепер окупований і туди поїхало мало відпочивальників. Причини того, що лише 62 699 осіб офіційно відвідали місто, — дві. Це падіння купівельної спроможності населення і, напевне, найголовніше, близькість війни. Адже до Маріуполя звідси лише 90 кілометрів, а російські безпілотники літали навіть на захід від Бердянська.

Вл. інф.

ЦИФРА

Понад 317 тис. грн.

надійшло у благодійний фонд «Єдність», створений Полтавським обласним відділенням Української спілки ветеранів Афганістану для підтримки земляків, які беруть участь в АТО. Всі кошти спрямовані на забезпечення двох військових частин, сформованих на Полтавщині.

Вл. інф.

За інновації в освіті відзначили дипломами

П'ять освітніх закладів Рівненщини стали лауреатами VI Міжнародного форуму-презентації «Інноватика в сучасній освіті», який відбувся у Києві. Дипломи I та II ступенів у різних номінаціях за інноваційні підходи в цій галузі отримали Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, Клеванська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат, відділ освіти Радивилівської РДА та Радивилівський районний методичний кабінет, Здовбицька загальноосвітня школа Здолбунівського району, Рівненська класична гімназія «Престиж». **Про це повідомила прес-секретар управління освіти і науки Рівненської ОДА Людмила ДЕРКАЧ.**

Відкрили елеваторний комплекс

Його побудовано аграрною компанією «Ukrlandfarming». Це один з найбільших в Україні та найсучасніший елеваторний комплекс, який може зберігати 300 тисяч тонн зерна і дасть роботу жителям Дубенського району. Агровиробники, які матимуть де тримати збіжжя, теж чекали на його відкриття. У майбутньому агрохолдинг «Ukrlandfarming» також планує виготовляти комбікорми, для чого побудує спеціальний завод.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Найважливіше з мистецтв — про права людини

Сьогодні в Миколаєві стартують покази документального кіно з усього світу про права людини в рамках фестивалю «Docudays UA». За тиждень на десяти майданчиках міста продемонструють 23 фільми. Їх представляють автори з України, Канади, Франції, Ізраїлю, Австрії, Польщі, Росії, Бельгії, Англії, Чехії, Німеччини й Швейцарії. Вхід на всі сеанси в рамках фестивалю «Docudays UA» вільний.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

До 1 квітня на дорогах Києва та інших міст країни скасовано швидкісний режим — 80 км/год — УНІАН

Передплатив і виграв

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— «Голос України» батько передплачує вже понад десять років українською чи російською мовою (коли як) й неодноразово брав участь у розіграшах, які організовує газета, — розповів про переможця син Борис. — Кілька років тому виграв безплатну передплату на «Голос України». А нині, коли на сході триває війна, заморожені соціальні виплати, не працюють підприємства, грошовий приз дуже доречний! Газету батько завжди читає з першої до останньої сторінки. З особливою цікавістю чекає на матеріали Валентини Писанської (оглядача) та Лідії Титаренко (власного кореспондента у Черкаській області). Адже й сам родом з Черкащини. Народився батько у Монастирищенському районі. Там минули дитинство та шкільні роки. А потім були Київський гірничий технікум, служба на Камчатці, робота на цукровому заводі у Цибульовому, що на Черкащині. Відтак доля привела на Донбас — видобував вугілля на шахті «Міуська» №27.

Михайло Павлович має феноменальну пам'ять. І нині у своїх книжках він відтворює побачене і пережите, а ще — досліджує родовід.

Власним коштом Михайло Сокур уже видав три книжки. Перша має назву «Зигзаги мого життя». Роздав видання рідним та друзям (серед них — і Лідія Титаренко). І нині він у творчому пошуку.

Оксана ЛУЦЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Києві у виставковій залі Андріївської церкви відкрилася фотовиставка під назвою: «Донбас: війна та мир». До експозиції увійшли 60 світлин, що передають найдраматичніші епізоди життя на сході країни. Автори знімків — військові і цивільні журналісти, бійці АТО, волонтери та мешканці Донбасу. Тут представлені і роботи фотокореспондента газети «Голос України» Олександра Клименка. У презентації взяла участь уповноважений Президента України з мирного врегулювання конфлікту в Донецькій і Луганській областях Ірина Геращенко.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

ФОТОФАКТ

У Львові на кафедрі хірургії Національного університету ветеринарної медицини і біотехнологій імені С. З. Гжицького відкрили перший в Україні Музей підкови. Колекціонери зібрали понад 300 унікальних експонатів з XVII сторіччя до сьогодення. Експозиція музею — найбільша в Європі, вона формувалася у ветеринарному виші протягом ста років і в ній є експонати з різних куточків світу. Тут представлено підкови для ваговозів, верхових коней, волів, віслюків та мулів.

Фото Євгенія КРАВСА.

Модернізують теплопостачання

Об'єднана Європа допоможе Луцьку модернізувати систему теплопостачання. Це стане можливим завдяки підписанню угод про надання обласному центру десяти мільйонів євро кредиту від Європейського банку реконструкції та розвитку і чотирьох мільйонів євро грантових коштів від Фонду Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля. Свої підписи під документами поставили міський голова Луцька Микола Романюк, директор ДКП «Луцьктепло» Олександр Киричук, директор ЄБРР в Україні Шевкі Анжунер, менеджер Фонду Е5Р Єва Манік.

Термін кредитування становить 13 років, при цьому три роки — це пільговий період, коли підприємство «Луцьктепло» сплачуватиме лише відсотки за користування кредитом без погашення його тіла. Завдяки реалізації проекту Луцьк зможе щорічно економити 14 мільйонів кубометрів газу. Зазначимо: цього обсягу досить, щоб забезпечити місто теплом протягом одного зимового місяця. Реалізація проекту розпочнеться вже наступного року.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Шахтарі дадуть лікарням вугілля

ПАТ «Краснодонвугілля» спрямовує кошти для забезпечення паливом соціальних об'єктів міста й району. У рамках угоди про соціальне партнерство понад 880 тонн побутового вугілля розподілять між установами освіти та охорони здоров'я Великого Краснодона. Перші партії вже доправили на об'єкти. «Важливо, щоб у школах, дитсадках і медичних установах був комфортний температурний режим, — **повідомив генеральний директор об'єднання «Краснодонвугілля» Олександр Ангеловський**.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

І в Корці будують літаки

Якщо не здійснити мрію Ікара, то хоча б наблизитися до неї намагаються вихованці авіамодельного гуртка районного Будинку школярів, що у місті Корці на Рівненщині. З допомогою вчителя Юрія Панчука вони уже не перший рік підкорюють вершини авіамодельного спорту, щоразу виборюючи високі місця на конкурсах та чемпіонатах.

— На обласних змаганнях з авіамодельного спорту ми жодного разу не опускалися нижче третього місця, — розповідає Юрій Панчук. — Цього року наша команда була першою. Крім того, влітку посіли друге та третє індивідуальні місця на чемпіонаті України.

Юрій Віталійович про успіхи своїх вихованців розповідає із захопленням. Пригадує, як сам, будучи школярем, відвідував авіамодельний гурток.

— У майстерні вчимо гуртківців (а їх близько сорока) виготовляти щось своїми руками, — каже керівник юних авіаторів.

«Будують» планери та літаки із паперу, пінопласту, пластмаси, дерева та інших матеріалів учні різного віку. Молодші гуртківці тільки вчаться, зате сповнені ентузіазму, старшокласники — досвідчені, самі можуть приймати технічні рішення, вибирати класи моделей, які їх цікавлять. Нерідко разом із учителем виїжджають за місто, щоб влаштувати «перевірку» власних виробів.

— За правильної конструкції саморобні авіамоделі за дві—три хвилини можуть долати відстань до чотирьох кілометрів, — каже Юрій Панчук. — На тренувальних зборах відпрацьовуємо технологію їх запуску, готуємося до змагань. Бо авіамоделізм — це не тільки хобі, а й спорт, дуже популярний у світі. Для того щоб авіамоделізм розвивався, потрібно подбати про забезпечення матеріальної бази.

Є в Юрія Віталійовича й учні, які завдяки шкільному гуртку авіамоделізму вступили до авіаційного і технічного вузів.

Надія АДАМЧУК.
Гоща Рівненської області.

Юрій Панчук із своїми вихованцями-гуртківцями на аеродромі.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...чиновники подякували за затримання їхніх колег

Співробітники підрозділу боротьби з економічною злочинністю львівської міліції затримали під час отримання неправомірної вигоди трьох керівників Сихівської районної адміністрації Львова.

Чиновники вимагали від керівника підприємства 20 тисяч відкату за підписання акта виконаних робіт. **Про це повідомила прес-служба прокуратури Львівської області**.

Найцікавіше, що прес-служба міськради за кілька годин після затримання відреагувала на подію і назвала прізвища та посади затриманих. Підозру в кримінальному злочині оголошено заступникам голови Сихівської райадміністрації Олегу Поручинському та Івану Коркішку, а також керівникові відділу житлового господарства Любомиру Коханцю.

Назвавши прізвища осіб, в кабінетах яких були проведені обшуки, прес-служба повідомила: «Очищення влади — це не лише люстрація, а й виявлення хабарників і всіх тих, хто працює нечесно. Ми дякуємо правоохоронним органам, що вони допомагають виявляти корупціонерів і тих людей, які сьогодні переступають через пам'ять і честь усіх тих, котрі віддали своє життя на Майдані, на сході країни. Ми вимагаємо справедливого розслідування і якнайсуворішого покарання у разі, якщо їхню вину буде доведено», — прокоментував подію Олег Синютка, перший заступник міського голови Львова.

Це вперше за всі роки незалежності представники органів виконавчої влади подякували правоохоронцям, що вони затримали їхніх колег за підозрою в злочині. Схоже, львівські керманичі серйозно взялася за очищення своїх лав.

Богдан КУШНІР.
Львів.

...ЄС інвестує в наш туризм

Куди підуть кошти, обмірковували на конференції з проекту «Підтримка економіки Закарпатської області через розвиток та промоцію її туристичного потенціалу», яка відбулася в Ужгороді.

А приводом для зібрання став приємний факт: улітку обласна рада виграла європейський грант на суму понад 890 тисяч євро. Сума співфінансування з фондів ЄС становитиме 712 тисяч євро. Період реалізації — до липня 2016 року.

Голова обласної ради Іван Балога наголосив, що туризм може стати бюджетоутворюючою галуззю Закарпаття. Він також повідомив: у ОДА планують створити управління туризму.

За планами, проект сприятиме зайнятості населення у гірській місцевості. А реалізовуватимуть його, упевнені в обрадi, територіальні громади, місцеві агенції та асоціації розвитку, викладачі і студенти туристичних відділень та факультетів, навіть учнівська молодь.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

...медалі в обмін на відновлення госпіталю

Неодноразова чемпіонка світу з гирьового спорту Любов Черепаха виставила на продаж дві медалі: чемпіонки світу та віцечемпіонки за один із своїх рекордів. Гроші — десять та п'ять тисяч, відповідно, передадуть до благодійного фонду Запорізької єпархії УПЦ Московського патріархату «Любов милосердствує», що опікується хворими дітьми та фактичним відновленням запорізького військового госпіталю.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 211 (5961)
СУБОТА, 1 ЛИСТОПАДА 2014

Українську льотчицю Надію Савченко етапували з клініки судової психіатрії назад до СІЗО, *повідомили її адвокати.* За попередньою інформацією, Надію визнано осудною. Крім того, Басманний суд Москви переніс на 7 листопада розгляд скарги захисту на відмову слідчого залучити до справи адвокатське опитування свідків

Росія не зацікавлена в незалежності «ДНР–ЛНР»

Отже, цими вихідними в самопроголошених «ДНР» та «ЛНР» відбуватимуться вибори. Україна, ЄС, ООН, НАТО, США вустами своїх представників уже попередили, що в міжнародній площині ці вибори не матимуть жодного наслідку, оскільки вони не відповідають духу мінських домовленостей і, відповідно, їх результати не буде визнано.

Позиція Росії уже традиційно відрізняється кардинально. Міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров, навпаки, заявив, що Москва вважає псевдовибори одним із головних кроків на виконання мінських домовленостей і результати визнає.

Власне, нічого несподіваного. Бо зрозуміло, хто справжній натхненник, ініціатор та фінансист того дійства, яке відбудеться в неділю (а подекуди почалося ще в четвер) у маріонетковій Новоросії. Нині більше цікавості до того, як розвиватимуться події після виборів. Диванна сотня Фейсбуку, приміром, переконана, що сценарій Росії полягає у тому, щоб вивести на міжнародну арену новий суб'єкт і вже на офіційному рівні, уклавши відповідні угоди, нібито на законних підставах ввести свої війська на територію півдня Донбасу. Бліцкриг — не бліцкриг, але повзуче просування у напрямку Криму, мовляв, може відбутися.

Проте більшість експертів переконані, що саме зараз значно менше, ніж, приміром, улітку, підстав чекати, що Росія, чия економіка вже почала відчувати наслідки санкцій, зважиться на пряму воєнну агресію.

Відомий російський політик та опозиціонер Борис НЄМЦОВ на запитання «Голосу України»: «Як використає Росія результати виборів?» відповів лаконічно: «Тільки як плацдарм для провокацій та агресії».

Дипломат, голова фонду «Майдан закордонних справ» Богдан ЯРЕМЕНКО також переконаний, що кардинальних змін очікувати не слід. «На ці вибори не можна дивитися як на щось правове, з чого постане нова ситуація чи політика. Вони і є продовженням певної політики і відбуваються на розвиток ситуації, яку запланувала і реалізовує Російська Федерація давно й послідовно. Очевидно, план РФ полягає у тому, щоби створити на цій території певні органи влади, надати їм легітимність. І звичайно, за допомогою виборів Москва намагатиметься продовжувати політику, мета якої — дестабілізація України». Також Богдан Яременко переконаний, що Росія нині зацікавлена залишити «ДНР-ЛНР» у складі України, щоб і надалі мати можливість потужного впливу на країну. «Насправді реалізація сценарію у формулі незалежності цього анклаву розв'язує Україні руки. Владу буде поставлено перед фактом, що вона не контролює цю територію, а, отже, місцеві мешканці більше не зможуть стримувати розвиток реформ, формування політичної нації, не перешкоджатимуть руху в напрямку ЄС».

Політолог фонду «Демократичні ініціативи ім. Ілька Кучеріва» Марія ЗОЛКІНА впевнена, що Росія вибори визнає. «Для неї це визнання повністю вкладатиметься в логіку замороження конфлікту. Таким чином Москва намагається показати західним державам, що готова йти на певні поступки, приміром, у газових питаннях, але від розхитування ситуації в Україні не відмовляється. З другого боку, в такий спосіб Кремль впливає на свою внутрішню аудиторію, демонструючи, що «проект Новоросія» нібито життєздатний і не дарма Росія його підтримує. Так само це сигнал і для тієї частини мешканців Донбасу, яка досі підтримує сепаратистський сценарій. Що стосується західних держав, то ми вже бачимо: логіка поведінки Заходу розвертається в інший бік: від застосування санкцій як реакції на дії Москви до політики попередження про них. Нині Росію уже заздалегідь попереджають: якщо вона визнає вибори, то до неї буде застосовано новий пакет санкцій, які ще серйозніше вдарять по фінансовому і банківському секторах країни».

Політолог переконана, що Україна так само повинна вдатися до прикладу Заходу і ще до виборів виступити із заявою від імені МЗС чи навіть Президента, попередивши, якими будуть дії України у разі визнання Росією цих виборів.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Юридично зобов'язуючий протокол знімає газову напругу...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До чого домовились? Умови «мирової» відомі були уже давно. Перша: Україна обіцяє до кінця року виплатити частину суми, яку «Нафтогаз» заборгував перед «Газпромом». Уже найближчим часом мають бути перераховані 1,45 млрд. доларів США, до кінця року — ще 1,65 млрд. Загальна сума у 3,1 млрд. «вічнозелених» (при тому, що російська сторона озвучує суму боргу в понад 5 мільярдів) обрана не випадково. Зараз у Стокгольмському арбітражі саме розглядається російсько-український газовий конфлікт. І якщо європейська Феміда підтримає позовні вимоги України, яка вважає, що за уже спожитий газ має платити по 268 доларів за тисячу кубометрів, то 3,1 мільярда вистачить, щоби закрити це питання. А якщо суд стане на бік Росії, то ця сума становитиме значну частину погашення заборгованості.

Друга умова — ціна. До останнього дня переговорів сторони озвучували цифру — 385 доларів за тисячу кубометрів газу. Та в результаті зійшлися на дещо менщій: протягом четвертого кварталу цього року вартість блакитного палива для України становитиме 378 доларів за тисячу кубометрів. У першому кварталі наступного — близько 365 доларів. При цьому важливий нюанс: ціна формуватиметься відповідно до діючої формули контракту з урахуванням знижки у 100 доларів від скасування російським урядом мита. Проти цього пункту раніше активно виступав міністр енергетики України Юрій Продан. Та досягти свого, вочевидь, йому не вдалося.

Третя — передоплата. Скасувавши умову «бери або плати», РФ настояла на тому, що віднині газ до України надходитиме лише на умовах передоплати. При цьому виконано було й ще одну умову Москви: Єврокомісія виступила у ролі гаранта платоспроможності Києва. Єврокомісар Гюнтер Еттінгер пообіцяв, що виплата заборгованості «Нафтогазу» та оплата поточних поставок відбуватиметься за підтримки Євросоюзу та МВФ. Окремі гарантії з боку Єврокомісії надано й Україні. У листі глави ЄК Жозе Мануеля Баррозу на ім'я Президента України Петра Порошенка закріплено гарантії ЄК щодо фінансової підтримки у випадку, якщо Росія не виконає свої зобов'язання стосовно ціни на газ.

Коли газ побіжить трубами? Згідно з досягнутими домовленостями, газопостачання буде відновлено одразу після того, як Україна перерахує першу частину заборгованості.

Та головне: всі сторони газових переговорів не тішать себе ілюзіями про вирішення українсько-російського конфлікту. Адже підписаний протокол — лише проміжна угода, і діятиме вона тільки до кінця березня наступного року. Крапку в конфлікті має поставити Стокгольмський арбітраж.

Хоч би який тимчасовий характер мали підписані домовленості, певну напругу в газових відносинах вони знімають. У тому, що принаймні до квітня можна буде менше хвилюватися про газ, **переконаний Дмитро Марунич, співголова Фонду енергетичних стратегій**. «У цілому це так. Але проблема може бути в грошах (погашення боргу «Нафтогазу» та оплата поточних поставок). Якщо їх не буде — не буде й газу. Бо питання полягає у повному виконанні всіма сторонами взятих на себе зобов'язань», — сказав експерт у коментарі «Голосу України». При цьому, за його словами, підписати цю угоду на цих самих умовах можна було ще півроку тому.

«Коли сторони поставили підписи під угодою про розв'язання газової кризи-2014, то автоматично Україна, Росія і ЄС дали старт газовій кризі-2015. Проблемою є те, що в березні 2015 року, коли Україні потрібно буде повертатися за «круглий стіл» із Росією, то під великим питанням буде участь у переговорах ЄС. Єврокомісія та її представник Гюнтер Еттінгер коректно «дотерпіли» газові переговори України і Росії. І наразі планів повертатися до переговорів весною у ЄС немає. Та подібний газовий компроміс був життєво необхідним для України, і в сучасних політичних умовах розраховувати на відновлення стабільних газових відносин України та Росії в найближчому майбутньому не варто», — **переконаний експерт Інституту енергетичних стратегій Юрій Корольчук**.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Бельгія. У штаб-квартирі Європейського Союзу відбулася церемонія відкриття портрета колишнього голови Європейської комісії Жозе Мануеля Баррозу. Нагадаємо, що глава Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу та голова Євроради Херман Ван Ромпей ідуть у відставку після п'яти років роботи на своїх посадах. Новим головою Єврокомісії стане колишній прем'єр-міністр Люксембургу Жан-Клод Юнкер, а главою Євроради — колишній польський прем'єр Дональд Туск

На знімку: ***Жан-Клод Юнкер*** *(ліворуч)* ***потискує руку Жозе Мануелю Баррозу.***

Фото Xinhua/Укрінформ.

Наші сусіди завтра оберуть нового президента

У неділю у Румунії відбудуться чергові вибори президента. Субота відведена громадянам країни для роздумів над кандидатурами 14 претендентів на найвищу державну посаду. А от політологи вже впевнені: новим президентом Румунії буде нинішній 42-річний прем'єр-міністр і лідер Соціал-демократичної партії Віктор Понта.

Широкої відомості у країні, хай і дещо скандальної, він набув у березні 2011 року, коли обвинуватив президента Траяна Бесеску в зрадництві інтересів країни. Приводом для цього став інцидент з американським піхотинцем, з вини якого в Бухаресті в 2004 році в автокатастрофі загинув відомий румунський рок-музикант Теофіл Петер. Морський піхотинець Роберт Крістофер, який охороняв американське посольство, на джипі врізався на високій швидкості в таксі, в котрому їхав музикант. За даними поліції, від американця «пахло алкоголем», але він відмовився «дути» в пробірку й здавати аналізи, а потім терміново залишив Румунію. Дипломати пообіцяли румунам, що в США його буде суворо покарано. Але американський суд виніс морпіху виправдувальний вирок, що обурило румунську громадськість. «Бесеску продав усіх нас для вирішення особистих проблем. Президент запевнив посла, що американський морський піхотинець, який спричинив аварію і вбив Петера, не зазнає жодної відповідальності в Румунії», — заявив привселюдно Понта, коментуючи опубліковане «Вікілікс» листування посольства США в Бухаресті з Вашингтоном.

У травні 2012 року Віктор Понта став 11-м прем'єром Румунії, і його популярність стала зростати, як на дріжджах.

Щоправда, багато хто в Румунії побоюється лівоцентристських поглядів Понти й у разі його обрання президентом передвіщають припинення багатьох мало популярних серед народу реформ, що їх вимагає проводити Європейський Союз.

На завтрашніх виборах, які вважають тестом для Румунії і Центральної Європи, серйозну конкуренцію прем'єр-міністрові може становити лише мер провінційного міста Сібіу Клаус Йоханіс. Кандидат від правоцентристської опозиції, представленої Християнсько-ліберальним альянсом, є найвідомішою особою німецької етнічної меншості в Румунії.

Олександр БІЛИК.

МВФ може виділити Україні черговий транш кредиту на початку 2015 року

Про що болить голова в ендокринологів

Що необхідно протиставити одній із найнебезпечніших хвороб сучасності, якою є на сьогодні цукровий діабет? Як спинити швидке поширення цієї недуги, названої Організацією Об'єднаних Націй пандемією XXI століття? Насамперед ці питання визначили зміст дискусії майже п'ятисот учасників VIII з'їзду Асоціації ендокринологів України, який протягом трьох днів проходив у Києві. Прокоментувати його підсумки кореспондент «Голосу України» попросив директора ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин імені В.П. Комісаренка НАМН України», академіка НАМН України Миколу ТРОНЬКА** (на знімку)**, якого знову обрано президентом Асоціації ендокринологів України.

— Миколо Дмитровичу, з огляду на підвищену увагу на з'їзді саме до цукрового діабету, ситуація з цією хворобою справді дуже загрозлива?

— На жаль, так. Цукровий діабет на сьогодні — одна з найскладніших медико-соціальних проблем, до того ж без кордонів. Тобто вона є практично найпріоритетнішою для всіх національних систем охорони здоров'я у світі та в Україні в тому числі. Це зумовлено не лише значним збільшенням кількості хворих на цю недугу, а й надзвичайно великим ризиком гострих і хронічних ускладнень, які призводять до інвалідизації та передчасної смерті людей. І про це свідчать дані міжнародної організації з вивчення діабету ITF. Нині у світі понад 300 мільйонів хворих на діабет. За прогнозами, у 2035 році ця цифра сягне майже 600 мільйонів. Саме на підставі цих даних та швидкої поширюваності цукрового діабету ООН і назвала хворобу пандемією XXI століття.

— А яка ситуація в Україні?

— Уже налічується 1 мільйон 380 тисяч хворих на ЦД. Але ця цифра далеко не повна. Нашим інститутом було проведено масштабні клініко-епідеміологічні дослідження, які засвідчили, що на один офіційно зареєстрований випадок у нас припадає 2—2,5 невиявлених. Тобто

фактично в Україні понад три мільйони хворих на цукровий діабет.

Особливо непокоїть те, що їх кількість, як і загалом у світі, стрімко збільшується.

— У цьому головна небезпека?

— Цукровий діабет викликає серйозні ускладнення. Він є, зокрема, істотною причиною ішемічної хвороби серця, інфаркту міокарда, церебрального інсульту, сліпоти, гострої ниркової недостатності. А чого варта, наприклад, так звана діабетична стопа, що призводить до гангрени й наступної ампутації. Ці ускладнення у хворих на діабет виникають на порядок частіше, через що і тривалість життя скорочується, а смертність підвищується. Якщо взяти серцево-судинну патологію, то 67 відсотків її виявів пов'язано з цукровим діабетом. Фактично порушуються функція і структура судин, що й спричиняє це надзвичайно тяжке захворювання.

— В означеному контексті, які думки висловлювалися на київському зібранні?

— Мова йшла про необхідність поглиблення фундаментальних досліджень у генезі цукрового діабету, застосування фармакологічних препаратів в Україні, їх відповідність сучасним вимогам вітчизняної ендокринологічної допомоги. Делегати з'їзду мали одностайну позицію:

одне з першочергових завдань ендокринологів і медичної спільноти загалом — раннє виявлення цукрового діабету.

Треба перевіряти рівень цукру в крові усіх людей без винятку. Якщо виявити його підвищення на ранніх етапах, то якраз і можна профілактувати ті серйозні ускладнення, які виникають при діабеті.

Варто зазначити, що за роки незалежності Україна зробила певні позитивні кроки. Значно поліпшилась якість допомоги хворим. У країні сьогодні діє два фармзаводи — «Фармак» та «Індар», які випускають інсуліни за міжнародними стандартами. Вітчизняні ендокринологи і діабетологи мають у своєму розпорядженні весь спектр цукрознижуючих препаратів — як таблетованих, так і ін'єкційних. І сьогодні найголовніше — компенсувати ЦД, тобто домогтися нормалізації вуглеводного обміну в організмі хворих, вмісту цукру в крові. Якщо ми цього досягнемо, то, підкреслю ще раз, це буде рівнозначно профілактиці ускладнень.

— Що для цього потрібно?

— Одна з важливих умов — система охорони здоров'я в Україні повинна відповідати сучасним вимогам. Перш ніж її реформувати, слід побудувати модель, детально розписати і довести до логічного кінця, щоб кожен лікар чітко розумів і уявляв зміст реформи, а громадяни знали, що і яким чином поліпшиться в наданні їм медичної допомоги. Я був причетний до налагодження виробництва вітчизняних інсулінів і став свідком сумного парадоксу: побудувати заводи виявилося легше, ніж створити систему забезпечення хворих інсуліном. Її не створено досі. Істина тут проста:

доки тендерами займатимуться не фахівці, а люди, які до медицини і до її конкретних напрямів не мають жодного стосунку, нічого путнього не буде.

Матимемо те саме, що вчора і сьогодні, і така само перспектива чекає нас і завтра. Вихід бачу в тому, щоб тендери від чиновників перекласти на професійні асоціації.

— Які ще проблеми обговорювали на з'їзді?

— Захворювання щитовидної залози. Невпинне збільшення їхньої кількості в Україні — наслідок аварії на ЧАЕС. До речі, висновки, які я зробив три роки тому щодо Фукусіми, як повідомили японські колеги, стовідсотково підтвердились. А це означає, що наша наука також затребувана. Ми довели, що найбільша вірогідність захворювання на рак щитовидної залози — у дітей віком від 0 до 9 років, які перебували в зоні впливу наслідків аварії. Наші клініко-епідеміологічні дані змусили змінити підходи до лікування онкології. І цей досвід запозичили провідні клініки Європи, США та Японії. Ми вперше довели дозову залежність виникнення раку щитовидної залози. До речі, вже понад 20 років здійснюється спільний українсько-американський проект з його дослідження. Нині зусилля спрямовано на те, щоб визначити, від якої дози опромінення виникає онкозахворювання. Це надважливо і для світової медичної спільноти, і для урядів країн. Адже такі знання відкриють шлях до ефективної профілактики небезпечної недуги.

Розмову вів Віктор ЧАМАРА.

Київ.

Дефіцит бюджетного фінансування — не завада

Попри дефіцит фінансування, столичні лікарні спроможні покращувати свій фінансово-економічний стан, у тому числі за рахунок позабюджетних коштів. Це засвідчує досвід Київської міської клінічної лікарні №15, яка за рахунок оренди та благодійних внесків стала здатна задовольняти частину власних потреб.

В операційній Київської міської клінічної лікарні №15.

Як повідомила «Голосу України» прес-служба КМДА з посиланням на директора столичного департаменту охорони здоров'я Михайла Ригана, тут уже відремонтовано приміщення хірургічних відділень, облаштовано вхідну групу приймального відділення, частково оновлено комунікації. Завдяки власним надходженням лікарні забезпечується і деяка її господарська діяльність, погашається частина заборгованості за комунальні послуги, залучаються медикаменти, які вкрай необхідні хворим, що госпіталізуються в ургентному порядку.

За словами заступника глави КМДА Михайла Радуцького, завдяки ефективному енергоменеджменту лікарня № 15 стала показовою для інших столичних клінік, оскільки вона знайшла ресурси на підготовку до опалювального сезону в умовах економії енергоносіїв. Крім запланованих ремонтних робіт, тут було проведено низку заходів, спрямованих на економію теплової енергії.

Така тенденція «самофінансування» лікувальних закладів у столиці наразі набуває поширення і свідчить про господарський підхід головних лікарів до роботи в умовах браку бюджетних коштів. Використання альтернативних шляхів життєзабезпечення лікарень дасть змогу витрачати зекономлені кошти на їх розвиток, закупівлю нового обладнання та підвищення якості медичних послуг.

Водночас у департаменті запевняють, що залучення благодійних та спонсорських коштів у жодному разі не є основним джерелом фінансування київських закладів охорони здоров'я.

Вл. інф.

Фото надано лікарнею.

АКТУАЛЬНО

МОЗ слід відсторонити від тендерних закупівель ліків

У проекті медичної реформи, що розробляється стратегічною дорадчою групою з питань охорони здоров'я, пропонується позбавити Міністерство охорони здоров'я частини функцій, зокрема, фінансування окремих медичних установ, медичних вузів тощо. Також МОЗ не повинно мати стосунку до закупівель медпрепаратів. Цим доцільніше займатися незалежному агентству.

Нагадаємо: з такою ініціативою ще влітку на засіданні Верховної Ради України 20 червня виступав і нинішній в.о. міністра охорони здоров'я Василь Лазоришенець. Зокрема, тоді він сказав, що потрібно «передати ці функції або Міністерству економіки, або створити спеціальне агентство, котре займатиметься лише державними закупівлями, а Міністерство охорони здоров'я повинно опікуватися лікуванням пацієнтів і контролем якості цього лікування й забезпечити людям доступ до цього лікування».

Підтримує ідею позбавлення міністерства процедури закупівель і колишній голова Державної служби України з питань протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, а нині голова експертної групи Володимир Курпіта. На його думку: «Відсторонення міністерства від процесу закупівель є поширеною практикою в більшості європейських країн. Це вже довело свою ефективність і значно вплинуло на зниження закупівельних цін за допомогою знищення корупційних схем, наприклад, у сусідній Грузії».

Відповідно до рекомендацій стратегічної дорадчої групи з розробки медичної реформи, МОЗ має зосередитися на виконанні чотирьох основних функцій: формуванні політики у сфері охорони здоров'я; регуляторному нагляді й нагляді за здійсненням закупівель медичних послуг (не ліків); моніторингу за поширенням захворювань та епідемій; організації швидкого реагування на біологічні загрози для здоров'я на національному рівні.

Довідково

Стратегічна дорадча група з питань реформування системи охорони здоров'я України затверджена наказом МОЗ України від 24 липня 2014 року. До її складу ввійшли 12 провідних українських і міжнародних експертів, відібраних за результатами відкритого конкурсу.

Крім того, нова система, що рекомендується, дасть змогу привести структуру охорони здоров'я у відповідність із реальними потребами людей у медичній допомозі. Гроші підуть на конкретні медичні послуги й ліки для конкретного пацієнта, а не на лікарняні ліжка, як це відбувається сьогодні. Спрямування коштів на утримання інфраструктури без прив'язки до потреб людей призвело до того, що нині показник кількості лікарняних ліжок в Україні — один з найбільших в Європі (9 ліжок на 1000 населення) і майже вдвічі перевищує середній європейський показник (5,5 на 1000). Їх скорочення дасть можливість віднайти кошти на потреби пацієнтів і підвищити зарплати лікарям.

«Сьогодні можна відкрито говорити про те, що в Україні хворих лікують не ліками чи нормальними медичними послугами, а порожніми ліжками, — стверджує Дмитро Шерембей, глава БФ «Пацієнти України» і член координаційної ради стратегічної консультативної групи з розробки медичної реформи при міністерстві. — Держава витрачає величезні кошти на утримання ліжок, опалення порожніх лікарняних приміщень, тоді як пацієнти помирають через відсутність ліків або кваліфікованої допомоги в лікарнях, в яких все одно доводиться платити за все».

Ольга ВІТЕР.

Учора в Києві, в Музеї Івана Гончара, відбулося урочисте закриття Тижня тюркських мов та культур

Театр Романа ВІКТЮКА знову переносить свої гастролі в українській столиці — з листопада на квітень. Спершу їх було відкладено минулої зими, через події на Майдані. Тепер інша причина — внутрішні проблеми в самому театрі

Тепло «Української хати»

Днями в культурному житті України відбулася знакова подія — виповнилося 20 років Міжнародному доброчинному фонду «Українська хата», засновником і незмінним головою якого є журналіст і культуролог Микола Рудаков.

Головними напрямами діяльності цього благодійного громадського формування є моральна та матеріальна підтримка діячів культури і мистецтв, пошук юних обдарувань, видавнича справа, проведення різноманітних культурно-освітніх заходів і фестивалів, допомога дітям сіл та маленьких містечок, організація мистецьких виставок.

З нагоди 20-річчя «Української хати» відбулося урочисте зібрання активістів та прихильників фонду, де йшлося про підсумки роботи за два десятиліття й плани на майбутнє. За ці роки зроблено чимало конкретних добрих справ. Діяльність фонду проходить під девізом, який можна передати словами незабутнього поета — активіста фонду Дмитра Білоуса: «Краю мій, земле рідна і мила. В світі білім нема більше див, ніж земля, що на світ народила». А це свідчить, що одним з найважливіших своїх завдань «хатяни» вважають утвердження патріотизму, любові до рідної землі. Варто підкреслити, що Микола Рудаков зумів згуртувати в «Українській хаті» помітних представників української літератури, культури і мистецтв, журналістів, педагогів — людей різного віку і фаху. До проведення цікавих заходів «Української хати» долучаються українці з діаспори: Австралії, Іспанії, Італії, Білорусі, інших країн.

Першим вагомим масовим дійством фонду було проведення Міжнародного фестивалю-марафону «Будьмо, люди!», маршрути якого пролягли Україною та Словаччиною (1994 р.). Це був перший культурний десант України в Європу, про що йшлося в засобах масової інформації обох країн, які відзначали мистецькі успіхи Анатолія Матвійчука, Сергія Шматка, Степана і Галини Савок, Анатолія Демчука, Василя Довжика, вокально-інструментального дуету «Два кольори», дитячого фольклорного ансамблю «Рушничок» та інших учасників цього марафону.

Фонд спільно з органами місцевого самоврядування проводить низку культурно-мистецьких заходів, серед яких найбільшої популярності зажив Всеукраїнський фестиваль-марафон «Горнусь до тебе, рідний краю», який відбувається на Київщині, Сумщині, Полтавщині, Чернігівщині, Івано-Франківщині. Участь у цих святах духовності беруть відомі майстри літератури, культури та мистецтв, які народилися в маленьких містечках та селах України, куди вони приїздять зі своєрідними творчими звітами.

В цьому ряду і проведення з 2001-го щорічного Всеукраїнського фестивалю мистецтв «Майбутнє України — діти». Він відбувається 27—29 липня у Києві. Три дні столиця приймає талановитих дітей від 6 до 18 років з усієї України. Головна мета заходу — дати можливість дітям з глибинки показати себе в столиці, розкрити свій творчий потенціал. Програма дуже насичена і передбачає конкурсні змагання в п'яти номінаціях — «Соліст-вокаліст», «Ансамбль», «Художнє слово», «Автор-виконавець», «Майстер народної творчості» — та перегляд робіт народних умільців. Тут і велика культурна програма, майстер-класи, різноманітні змагання. Перебування талановитих дітей в столиці стає справжнім святом духовного єднання. Дітьми опікуються популярні діячі культури. Вони це роблять не лише в дні фестивалю, а й у подальшому, підтримуючи юних у розвитку їхньої творчості. До журі цього яскравого фестивалю, яке очолюють співголови — народні артисти України Віктор Шпортько та Надія Крутова-Шестак, заслужені діячі мистецтв України Петро Андрійчук та Василь Довжик, входять знані й популярні в Україні люди — Степан і Галина Савки, Павло Дворський, Борис Харитонов, Іван Брязун, Ігор Якубовський, Ірина Шинкарук, Анатолій Паламаренко та інші митці.

Народний артист України Віктор Шпортько (ліворуч) і голова фонду Микола Рудаков вручають відзнаки переможцям фестивалю «Майбутнє України — діти»

Фонд пишається володарями Гран-прі та лауреатами фестивалю, які продовжують творче життя на сцені. Серед них Ганна Кошель (Дніпропетровщина), Марійка Яремчук (Чернівці), Леся Башняк (Тернопільщина), Данило Мельник (Київ), Сашко Степаненко (Харківщина), Максим Мазур (Полтавщина) та багато інших талантів.

За ці роки у видавництві МДФ «Українська хата» вийшло понад два десятки цікавих книжок, серед яких і чотири видання автора цих рядків. Із року в рік фонд приходить до своїх шанувальників з газетою «Хата» — виданням про все красиве і корисне та про людське добро.

Усі доброчинні справи фонду, наголошує Микола Рудаков, важко було б здійснити без допомоги меценатів і спонсорів, зокрема ЗАТ «Оболонь», АТ «Глорія», ДП «Такі справи», ІВЦ «Діловий партнер», Будинку культури «Київхімволокно», Будинку художника, Центру художньої та технічної творчості «Печерськ», багатьох інших безкорисливих помічників.

За вагомий внесок у розвиток, збереження і популяризацію української культури фонд відзначено багатьма нагородами і державних установ, і громадських організацій. Діяльність «Української хати» може слугувати яскравим прикладом того, як необхідно гуртувати людей для конкретних справ на благо всієї української громади.

Микола МАХІНЧУК,
заслужений журналіст України.

Фото надане автором.

І стомлена душа відпочине

Вдома у Володимира Кекуха (на знімку) з Городища є дванадцять гармошок, три баяни і три бубони. На всіх інструментах колишній служитель Феміди грає й нині.

До музики — по льоду

А відкрив Володимиру дивовижний світ музики двоюрідний дядько Олексій. Було це в дитинстві. Дядько прекрасно грав на гармошці. Жив на протилежному березі ставка. Зимою приходив до них через лід. Розтягував гармошку — і маленьку сільську хату наповнювали мелодії. Злітали від долу до стелі, долинали на теплу піч, де примостився малий слухач Володька. Емоції переповнювали дитячу душу! На обличчі сяяла усмішка, серденько ледь не вистрибувало від захоплення! То були найщасливіші хвилини! Що то значить — гармошка! Та ще й у таких умілих руках.

Хотілося й самому навчитися грати. Почав ходити через лід до дядька, брати уроки. Спершу руки тремтіли від хвилювання, пальці потрапляли не на ті кнопки. Але ідеальний музичний слух та наполегливість допомогли. Невдовзі маленький гармоніст хвацько виконував вальс і «Яблучко»! Надалі мелодії підбирав на слух.

Після школи був піонервожатим. Тоді вже мав зріст метр дев'яносто, соромився носити піонерський галстук, але й відмовитися від обов'язків не міг — таким уже батьки виховали. Грав своїм підопічним на гармошці, надавав музичний супровід шкільним заходам. Усі дуже любили свого талановитого вожатого-гармоніста.

Суддя і гармоніст

Володимир Федорович родом із Драбівського району. А коріння родинного дерева сягає аж Чернігівщини. Там прізвище дуже поширене, а одне село навіть називається Кекухівка. Бути в колективі, серед людей — його покликання. Перебував на комсомольській роботі, закінчив Харківський юридичний інститут. Завжди йшов з піснею по життю — співав і в армії, і в інституті. З середини семидесятих років працював суддею у Монастирищі. Там народилися діти — Віталій та Ірина. З дружиною Любов'ю Григорівною виховали їх достойними людьми. На початку восьмидесятих був обраний головою Городищенського районного народного суду. Два роки був головою Золотоніського міського суду, упродовж шістнадцяти років, аж до виходу у відставку, служив у кримінальній колегії Черкаського апеляційного суду.

І завжди з ним була гармошка! Завдяки їй та добрій вдачі був і залишається душею щирого товариства. Був учасником ансамблю «Вільшанка». Співав у хоровій групі баритоном. Виступав з колективом і в Росії, і в Німеччині. Нещодавно відновив свою участь у популярному на Черкащині колективі.

Кобзар наших днів

А ще Володимир Федорович складає пісні. Пише вірші й підбирає мелодію на гармошці. Власна пісня зазвучала не на порожньому місці. В ній — весь досвід пережитих років. А поштовхом до авторської творчості стала страшна автомобільна аварія. Отримавши тяжку травму, перебуваючи на лікарняному ліжку, багато зрозумів по-новому, про що тепер і розповідає у піснях. Манера виконання — власна, ні в кого не запозичена. Коли співає Володимир Кекух, здається, що чуєш величну кобзарську думу. Тільки не під бандуру, а під ліричну гармошку. В його творчості є чимало і шанувальників, і критиків. Можна довго обговорювати рими і октави. Та найголовніше, що пісні нікого не залишають байдужими!

У 2011 році скомпонував першу збірку своїх віршів «Мелодії моєї душі». Весь тираж роздарував друзям. У короткій передмові зазначено: «Народившись у самому куточку степової Черкащини, він увібрав у себе неповторну красу рідного Лівобережжя, прадавні звичаї українського народу та його буття, неповторну, нерідко журливу мелодію розлогої всеосяжної пісні. Вміючи грати на гармошці і добирати до своїх текстів відповідні мелодії, автор усе ж прагне і сподівається зустріти справжнього Маестро, який би на професійному рівні дав життя розмаїттю виплеканих його — автора — творчою уявою музичних і поетичних образів».

Тим часом списано віршами ще один загальний зошит. До багатьох текстів підібрана музика. По-своєму хвилює серце кожна пісня: «Батьку, соколику мій», «Незібране збіжжя», «Діти-квіти» та інші. Разом з дружиною прекрасно співають дуетом.

Столітній інструмент

Володимир Федорович дуже любить гармошку. Це універсальний інструмент — на ній можна грати мелодії усіх жанрів. Вона найперша помічниця і для співів, і для танців. Де гармошка — там і свято! Відомо, що наприкінці літа 1941-го на фронт, для підняття бойового духу червоноармійців, було відправлено 12 тисяч гармошок, а восени того ж року — вже близько 60 тисяч інструментів! Така була директива наркомату оборони.

Вдома у Володимира Федоровича ціла колекція музичних інструментів: 12 гармошок, 3 баяни і 3 бубони! Кімнату, де вони зберігаються, називає кабінетом психологічного розвантаження. Яким би не був настрій, гармошка миттю зцілить душу. Найстарший гармошці вже сто літ. А найновішу гармошку «Ворскла» замовив на фабриці через Інтернет. Вона дуже голосиста. Як розтягне її — звукам стає тісно в хаті!

Землякам Володимир Федорович бажає оптимізму, щоб пережити нелегкі часи. А ще радить відточувати почуття неперевершеного городищенського гумору — з ним легше перемагати труднощі. Прагне бачити людей щасливими, щоб Україна здолала всі незгоди, набралася сили. Щоб рідна пісня зазвучала у кожному серці! В цьому частка і його праці та творчості.

Володимир ЧОС,
краєзнавець.

Черкаська область.

Фото надане автором.

Тев'є–Тевель іде через блокпости

Ще торік пізньої осені запорізький театр імені Магара випустив народну драму «Тев'є-молочник» Г. Горіна за творами Шолом-Алейхема (режисер-постановник Віктор Попов). Вистава одразу потрапила в контекст тодішніх драматичних подій, та й тепер не втратила своєї актуальності.

На сцені — картина неземного світу. Білосніжні стіни, мов руїни стародавнього храму. Стрункі чорні силуети людей в крислатих капелюхах і довгополих пальтах здаються вирізьбленими на цьому тлі. У глибині — блакитне небо і вовтолисте дерево, спроектовані на екран. Таке справжнє дерево, що водночас нагадує про вертоград у місті золотому над небом голубим...

Цей дивосвіт, вибудуваний художником-постановником Іриною Кохан, здається закритим, ніби захищеним від сторонніх. Дорогою, що «накреслена» двома скісними лініями, в цей світ приходять. Але з нього не йдуть. У цьому маленькому закритому світі села Анатівки мешкають Тев'є-молочник з родиною та їхні односельці — іудеї і православні.

Ось на сцену зі своїм візком виходить молочник Тев'є-Тевель. Це невисокого зросту чоловік з добрим обличчям і усміхненими очима. У голосі його живе сміх. Усмішка іскриться в очах, коли він промовляє свій перший монолог. І анатівці, які розташувалися мальовничими групами на сцені, і глядачі в залі приймають Тевля з теплотою, як свого. Таке враження, що він — улюблена дитина у великій родині. Такого Тев'є-Тевля знає Запоріжжя, де цей образ створив народний артист України Олександр Гапон. Його Тев'є — умиротворена, добродушна людина. І навколишній світ — біла чистота рідних стін і золоте дерево на тлі блакитного неба — ніби підкреслює цей стан спокою, раю на душі.

І ось у цей світ приходить студент-революціонер Перчик (актор Михайло Савицький). У його героєві поєднуються пафос промовця-трибуна та самовпевненість донжуана. Особливо яскраво це поєднання виявляється в сценах з донькою Тев'є Годл (цю роль виконують у чергу актриси Марина Горяйнова і Тетяна Григор'єва). Він переконує дівчину в значимості передових ідей і водночас фліртує з нею. Їхня розмова нагадує урок фехтування: удар—відсіч, наступ—відступ. Вони не зізнаються одне одному в коханні, але енергетика їхньої пристрасті зростає з кожною ніби й невинною фразою. Ця сцена вибудувана пластично так, що зрештою «слухаєш» не слова, а мову тіла, і освідченням стає танець падеспань, який виконують закохані.

Несподіване вирішення тема кохання знаходить у трикутнику Лейзер—Цейтл—Мотл. У театрах уже виробився певний стереотип щодо образу різника Лейзера: такий собі мужлан, незграбний, як і його професія, грубий, мов та сокира. У цій же виставі Лейзер зовсім інший. Режисер Віктор Попов і виконавець ролі народний артист України Юрій Бакум трактують Лейзера, виходячи з його внутрішнього світу, а не ознак професії. Тож Лейзер — це інтелігентна людина, яка тонко відчуває. Його кохання до Цейтл — не забаганка сільського багатія, а душевна потреба самотньої істоти.

Але навіть такий милий Лейзер не приваблює Цейтл. Їй до душі Мотл. Роль щасливого обранця виконує Андрій Косодій. Його бідолаха-кравчик має підкреслено хворобливе самолюбство, тримається невпевнено, метушливо жестикулює і чимось нагадує дивака-Паганеля, беззахисну дитину, яку береться захищати Цейтл (цю роль у виставі виконують дві акторки — Тетяна Лещова та Вікторія Мотайленко, даючи глядачеві два відтінки одного характеру).

Там, де кохання, там і весілля! Красивий іудейський обряд укладання шлюбу в деталях відтворено на сцені. Вся ця картина режисером ретельно виписана і жива, тож якоїсь миті здається, ніби тебе запрошено на реальне весілля, а ця «чужа», невідома тобі культура — частина життя твоїх друзів, твого життя. Ось завершується серйозний ритуал і починається ритуал радісний — привітання й танці. За єврейським звичаєм, жінки й чоловіки танцюють окремо. Основний акцент тут — на чоловічий танок: експресивний, темпераментний, промовистий. Балетмейстер Тамара Боброва вибудовує драматургію танцю по висхідній: кожен новий виток ніби нарощує емоційний посил усієї попередньої дії та урочистої весільної церемонії. Танцюючі випромінюють радісне збудження, яке, зрештою, охоплює зал для глядачів, переростаючи в тріумф життя.

І ось на весілля вдираються погромники. Вони стають «посланцями» тієї антилюдської сили, яка відтепер постійно втручатиметься в життя родини Тев'є, в життя усіх єврейських родин. Ще вчора повідомлення урядника про «безпорядки» в Києві не здавалися загрозливими, ще мить тому революційні промови Перчика не здавалися серйозними, але тепер усе змінилося. Тепер у хід подій втрутилася сила, схожа на фатум, який вперто «витравлює» людей з віками обжитої землі. З цього моменту змінюється тональність діалогів, атмосфера сцен, по-іншому виявляють себе характери.

Як у першій дії відчувалась атмосфера радості життя, так у дії другій виникає атмосфера передчуття біди. Одне за одним, наче снігова лавина, на Тев'є звалюються нещастя. Дедалі менше простакуватості лишається в його характері, і серйозною стає тональність його звертань до Бога. Молитва Тев'є із звичайного суботнього ритуалу перетворюється на ту розмову з Богом, без якої не знайти відповідей на свої запитання і не вгамувати біль.

З початку другої дії сцена занурена в темряву, чуються жалібні звуки хуртовини. А потім з'являється урядник і приносить розпорядження про виселення євреїв з обжитих місць. Коли пережито перший розпач цієї новини, вони збирають речі, прощаються. Перед від'їздом Лейзер приходить побачитися з Цейтл. У руках валізка, поверх строгого чорного пальта — картата зелена хустка, що, мов обвислі крила, огортає плечі. Назустріч виходить вона. Завжди весела та винахідлива, раптом розгублюється. На мить обоє застигають у мовчанні. Тремтить лірична, сумна мелодія. Цейтл іде геть — їй нічого сказати. Лейзер зупиняє її... Він і вона на відстані руки. Білосніжний простір навколо них. Коротка репліка, погляд, усмішка — і ось вони обіймаються, мов рідні. Вони прощаються. Не просто одне з одним. Вони прощаються з усім минулим життям. Назавжди. Це слово пронизує простір і повисає...

І ось єврейська громада вирушає з села. Їх проводжають селяни-православні. Повільно, як загіпнотизовані, йдуть вигнанці з рідної землі. Ведуть дітей, несуть у руках пожитки, реліквії — забирають з собою свій «камінний хрест»... Одна й та ж музична фраза повторюється, мов по колу, задаючи невмолимий ритм. Темне небо. Вихорами танцює хуртовина. Нескінченна низка похилих постатей іде дорогою із села, йде і йде, піднімається дедалі вище, ось уже постаті сунуть у засніженому небі і йдуть далі, йдуть, йдуть і тануть у хуртовині. Картина ця, на жаль, надто промовиста — як на сьогодні...

Наталя ІГНАТЬЄВА.

Запоріжжя.

Фото надане театром.

Зліва направо: Тев'є, Урядник і Перчик.

РЕФЛЕКСІЇ

Вічне і злободенне

Олекса Ващенко, давній друг та частий автор нашої газети, видав фотокнигу «З любов'ю до людей та України». Це такий собі лірико-документальний щоденник останніх двадцяти з гаком років життя автора і України. Майже 330 сторінок доброго паперу, формат А4. Ващенко — передусім фотожурналіст, і саме фотографічний доробок — головний у книжці. Тут є також і вірші, і невеликі нариси, й спомини. А фотографічні блоки різні за жанром і тематикою — і суто репортажні знімки з Майдану або з Верховної Ради, і етюди живої природи (коти, птахи, квіти, дерева), а ось монах смиренно опустив голову, а онде юна німфа з чудовим бюстиком купається в озері. А ще є цілий блок знімків родинних — батьки, родичі, їхні численні діти, сусіди й діти сусідів!

Інший би довго думав, як усе це різнотем'я скомпонувати, а у Ващенка все просто — майже так, як ото в сімейному альбомі буває. Власне, тим і цікаві сімейні альбоми, ніколи не знаєш, що буде на наступній сторінці — сцена з весілля чи ви обійнявшись з кінозіркою! Інколи цей хаотичний монтаж спантеличує. Бо тут, буквально поруч, є і портрет Назарія Яремчука, і портрет Поплавського. Або (хоч і не поруч) — Папа Римський Іван Павло ІІ і два, прости Господи, Януковичі, батько та син. Тобто це явно те, що називається «грішне з праведним», але в цьому — весь Ващенко, яким ми його знаємо, простодушний, мов Адам до гріхопадіння. У нього богатирський зріст, у нього діти й онуки, але у душі він — хлопчак, якому марно розказувати: «Оце можна показувати, а оте ні!» Бо він скаже: «А чого ж не можна, коли воно справді було, я ж бачив, я сам це зафотографував!»

Фотографа виправдовує оця ледь не наївна віра в зафіксовану мить історії. Він журналіст-правдолюб і не прикрашає дійсність, а при тім — любить усе красиве. От у нього в книжці є — ні з сього ні з того, на цілу сторінку — розкішний барвистий павич. Чому, навіщо, з якої радості?! А ні з якої — просто гарно та й годі, а хіба ні? Й що ти йому скажеш? Для нього взагалі не існує поділу на вічне і злободенне. Скажімо, на одній сторінці є гарний портрет життєрадісного козарлюги. Таких Рєпін любив малювати. Але зверніть увагу на підпис: «Сергій Доломанський — Сираївський сільський голова, в Козелецькому районі на Чернігівщині. Він багато зробив для земляків, а також щиро прагне заасфальтувати вулиці в моєму рідному селі Карпоки». Ну, ви скажіть, де Рєпін, а де асфальт? І нехай спробує тепер не заасфальтувати! Бо ясно ж написано: «Щиро прагне»!

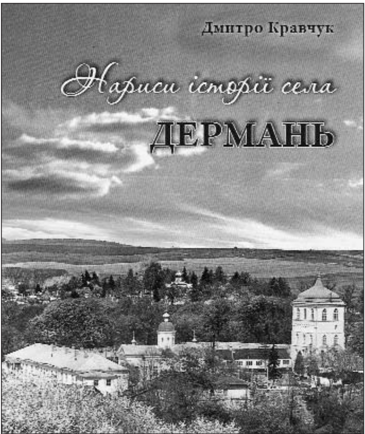
Так, можливо, в альбомі є кілька портретів політиків, які нам здаються випадковими. Але погляньмо з другого боку: Ващенко не мільйонер, а видав він цю недешеву книгу за власний кошт. Отже, якщо хтось із героїв альбому, щоб потрапити у вічність, трохи спонсорував видання — спасибі їм. Бо якби не було їх — не було б і того дивного павича, і ще багатьох вартих уваги знімків, які є в книжці. Наприклад, не було б дуже простої й дуже пронизливої фотографії: на тлі зеленої трави — дванадцять дощенту сточених брусків для коси. Це залишилось на пам'ять про Олексиного батька, який косив траву все своє життя, і його коса з'їла не один такий брусок. А цей знімок — ніби один із символів живої історії.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Краєзнавець і цариця сіл

Село Дермань, що в Здолбунівському районі на Рівненщині, має багату історію. Свого часу тутешній уродженець, письменник, номінант на Нобелівську премію Улас Самчук писав: «Дермань! Знаєте Ви, що таке Дермань?... Ні, Ви не знаєте, що таке Дермань. Це дуже простора і дуже барвиста казка... Зупиніться, знімайте капелюх і старанно вітайте цю царицю волинських сіл».

Схоже, що нині, за прикладом Уласа Самчука, капелюх перед рідним поселенням зняв інший його мешканець — 75-річний Дмитро Кравчук. Багато літ він збирав історичні дані про Дермань, і ця праця втілилася в цікаву книгу «Нариси історії села Дермань».

Фактично все своє життя Дмитро Іванович пов'язав із дерманськими теренами — трудився бухгалтером у споживчому товаристві, секретарем у сільраді, учителем у школі. Отже, протягом багатьох десятиліть історія творилася на його очах. А допитливий краєзнавець не лінувався фіксувати факти, людські радості та біди, аналізувати уроки минувшини. У його творчому багажі назбиралося стільки матеріалу, що сам просився на сторінки книги.

— Герої моєї книги, — каже автор, — ми самі: ті, хто був до нас, і ті, хто буде після нас. Тому так важливо показати правду і бути максимально чесним перед читачем. Жодних домислів, тільки правда, хоч вона інколи досить гостра і неприємна, гірка і страшна. Я поставив собі за мету розвінчати низку міфів, що стосуються поселення і його людей. Зокрема, тих, що постраждали за правду. Серед них — чернець Гліб, поет-початківець Микола Максисьь, керівник повстанського загону під псевдо Лихо...

Книга цікава людськими долями та подіями, що відбувалися на цих землях. Так, зокрема, у східній частині села є Батиєва криниця, де начебто хан Батий брав для себе і свого коня цілющу воду. Історичною візитівкою села вважається Дерманський монастир, де Іван Федоров (Федорович) розпочав підготовку до друку Острозької Біблії. Зрештою, Дермань і книги — це особлива тема, адже на цій землі народилися славетні майстри слова — Улас Самчук та Борис Тен. Перший розповів на весь світ про Україну, залишивши по собі національний епос (передовсім трилогію «Волинь»). Другий зробив усе, щоб Україна мала змогу доторкнутися до скарбів світового письменства, переклавши українською «Іліаду» та «Одіссею». А до них у дерманську історію ввійшов письменник, церковний та освітній діяч Мелетій Смотрицький.

Усі ці імена проходять червоною ниткою через «Нариси історії села Дермань». А разом з ними — увесь люд, що творив дерманську історію.

Євген ЦИМБАЛЮК,
письменник.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

Виклики і пріоритети гідроенергетики

ПАТ «Укргідроенерго» розробляє програму розвитку гідроенергетики до 2020 року

Ці стратегічні плани допоможуть збалансувати роботу галузі й головне — забезпечити надійне і безперебійне постачання електроенергії в ОЕС України.

Генеральний директор компанії Ігор Сирота повідомив, що у зв'язку із зміною енергетичного балансу та новими викликами, які стоять перед вітчизняною енергетикою, компанія визначила перелік пріоритетних напрямків роботи. Зокрема, на думку керівника підприємства, такий план розвитку має обов'язково бути пов'язаний не лише з довгостроковими галузевими документами, такими як «Енергетична стратегія до 2030 року», а й стати одним із пріоритетних напрямків «Стратегії реформ-2020» — політичної програми, запропонованої Президентом України Петром Порошенком.

Нині, у зв'язку із проведенням антитерористичної операції на сході країни та обмеженням постачання енергоносіїв, питання гідроенергетики, яка відіграє важливу роль у балансі виробництва енергії, актуальне як ніколи.

ДОСЛІВНО

Генеральний директор компанії
Ігор СИРОТА:

«Для повного розуміння того, яким шляхом розвиватиметься економіка, необхідне насамперед розуміння того, як розвиватиметься одна з її головних складових — енергетика. У цьому і наступному роках, і так поетапно та прогнозовано в короткостроковій перспективі до 2020 року. Тобто в більш оглядовому періоді маємо визначити ключові напрямки та проекти, підгрунтя для яких повинні створювати вже нині».

ФАКТ

Сьогодні 70 відсотків потужностей наших ГЕС вимушені працювати в базовому режимі, хоча до цього більшість генерації електроенергії на ГЕС відбувалось в часи пікових навантажень в енергомережі.

Канівська ГАЕС

Саме зміна балансу виробництва та графіків роботи станцій, пояснив Ігор Сирота, змусила переглянути бачення розвитку галузі.

Компанія сьогодні розглядає пріоритет будівництва 1000 мВт маневрової потужності Канівської ГАЕС. Це стратегічне питання. Адже енергосистемі надійніше мати по тисячі мегават маневрової потужності окремо в центральній та південно-західній енергосистемі, аніж концентрувати одразу дві тисячі мВт на Дністрі, додав він. За його словами, це один із найважливіших проектів, який має високу ступінь готовності до початку реалізації та стати пріоритетним інфраструктурним об'єктом центральної України в найближчі п'ять-шість років. «Ми вже почали залучати до перемовин міжнародні банки та фінансові установи до фінансування цього проекту. І він має всі шанси швидко отримати позитивні висновки щодо схвалення з боку ради директорів цих установ. Адже цей проект є висококоліквідним та абсолютно самоокупним», — сказав він.

Дністровська ГАЕС

Ще за радянських часів не приділяли належну увагу економічно обгрунтованим розрахункам. Натомість проекти розглядали переважно з точки зору збільшення саме технічної потужності. «Вже сьогодні можемо стверджувати, що з добудовою двох гідроагрегатів на Дністровській ГАЕС ми отримаємо щорічно економію від 3,5 до 4 млрд. гривень. І це за рахунок зменшення споживання вугілля, мазуту та імпортного газу на українських ТЕС. І на відміну від цих видів палива, які залежні від багатьох зовнішніх, внутрішніх та економічних чинників, жодні фактори не можуть змінити вартість природного ресурсу гідроелектростанцій — води в українських річках», — переконаний Ігор Сирота.

Каховська ГЕС–2

Серед інвестиційно привабливих та пріоритетних проектів ПАТ «Укргідроенерго» Ігор Сирота вважає і початок розбудови Каховської ГЕС-2 потужністю 270 мВт у 2017 році згідно із ТЕО німецької компанії Fichtner. Це дасть змогу використати той водний потенціал Дніпра, який сьогодні не в змозі використати існуюча ГЕС через свою невелику пропускну спроможність. «Добудова другої ГЕС поряд з існуючою вдвічі збільшить її потужність. Адже ця станція замикає каскад наших ГЕС на Дніпрі та має дуже привабливі техніко-економічні та геологічні показники для реалізації», — зазначив Ігор Сирота.

Ще шість ГЕС на Дністрі

У 2015 році згідно із рішенням науково-технічної ради має розпочатись розробка ТЕО щe шести ГЕС на Дністрі загальною очікуваною потужністю 320—390 мВт. Це також дасть змогу вирішити частину соціальних питань, зокрема

— будівництво п'яти мостових автодорожних переходів через Дністер в Івано-Франківській та Тернопільській областях,

— зарегулювати річки для протипаводкових заходів,

— розвинути інфраструктуру Дністра.

Відповідні розрахунки компанія провела із профільними науковими установами. І цей проект також має бути пріоритетним серед тих, які найближчим часом отримають свою підтримку з боку влади.

Проект Канівської ГАЕС.

Проект «Реабілітація ГЕС»

У 2024 році «Укргідроенерго» має закінчити реконструкцію діючих ГЕС на Дніпрі, в результаті чого робоча потужність збільшиться на 400,9 мВт. Проект розпочато 1996 року за участю Світового банку. Загалом за проектом «Реабілітація ГЕС» вже завершено реконструкцію 55 з 78 гідроагрегатів на ГЕС ПАТ «Укргідроенерго». Зокрема, на Київській ГЕС вже повністю завершено реконструкцію 20 гідроагрегатів, замінено все гідросилове та електричне обладнання, вперше в Україні встановлено автоматизовану систему контролю за станом гідротехнічних споруд. Таку саму систему заплановано встановити на інших станціях товариства.

«Світовий банк, ЄІБ та ЄБРР зацікавлені в продовженні співпраці за цим проектом. Проте весь час вказують на те, що всі проекти, які фінансуються за кредитні кошти МФО, мають отримати стабільну політичну підтримку з боку всіх гілок влади, мати державні гарантії для їх успішної реалізації. А також мати однозначне розуміння їх важливості у владних кабінетах незалежно від зміни внутрішньополітичної ситуації», — сказав Ігор Сирота. Він в черговий раз наголосив, що всі ці проекти не лише розбудовують вітчизняну енергетику, а й дають новий поштовх всій економіці держави і можливість українським підприємствам розробляти нове обладнання, нові гідроагрегати. А головне — їх реалізація дасть змогу вийти на правильний загальноприйнятий у світі показник гідроенергетики в енергетичному балансі держави на рівні 15 відсотків, який сьогодні становить лише 7—8 відсотків.

«Для цього ми маємо внести перелік пріоритетів програми розвитку гідроенергетики в такий стратегічний документ, як політична програма Президента «Стратегія реформ-2020» та зв'язати всі інші ланцюги урядових програм структурних та економічних перетворень, аби подібні проекти мали одностайну підтримку з боку влади», — резюмував генеральний директор «Укргідроенерго» Ігор Сирота.

Президент України Петро Порошенко ознайомився із будівництвом Дністровської ГАЕС.

ПРОГНОЗ

Маневрова потужність Дністровської та Канівської ГАЕС матиме найбільший попит і з боку атомних, сонячних, вітрових, і теплових електростанцій. Вони зможуть щоденно значно скоротити та оптимізувати свої витрати в часи пусків та зупинок своїх енергоблоків, а енергосистема, в свою чергу, отримає значний запас маневрової потужності на випадок аварійної ситуації.

ДОВІДКОВО

■ ПАТ «Укргідроенерго» — це найбільша гідрогенеруюча компанія України. До складу компанії входять дев'ять станцій на річках Дніпро та Дністер — Київська, Канівська, Кременчуцька, Дніпродзержинська, Дніпровська, Каховська ГЕС, Київська гідроакумулююча електростанція (ГАЕС), Дністровська ГЕС та Дністровська ГАЕС, яка будується, та водосховище якої вводимо в експлуатацію. У 2014 році загальна кількість гідроагрегатів на станціях товариства становить 102, а їх сумарна встановлена потужність досягла 5401 МВт.

■ Головне завдання ПАТ «Укргідроенерго» полягає в забезпеченні покриття пікових навантажень, регулювання частоти та потужності, забезпеченні мобільного аварійного резерву в об'єднаній енергосистемі України. Іншими словами, гідроенергетика сприяє укріпленню енергетичної незалежності України та стабільному функціонуванню всього електроенергетичного комплексу, є його невід'ємною складовою розвитку. Компанія потрібна як для укріплення стабільності роботи національної електромережі, збільшення власного екологічно чистого та дешевого виробництва, надання гостро необхідної потужності в часи пікового навантаження в системі, так і для більш ефективної та безперебійної роботи всіх теплових та атомних енергоблоків України.

■ Дністровський каскад складається з Дністровської ГЕС-1 потужністю 702 МВт, ГЕС-2 та гідроакумулюючої електростанції. Дністровська ГАЕС знаходиться на відстані 3 км від ГЕС-1.

■ За проектом один гідроагрегат станції в генераторному режимі виробляє 324 МВт, у насосному — споживає 421 МВт. Перша черга у складі трьох гідроагрегатів — генераторний режим — 972 МВт, насосний — 1263 МВт. Проектна потужність станції у складі всіх семи гідроагрегатів у генераторному режимі — 2268 МВт, насосному — 2947 МВт.

■ Гідроакумулююча електростанція — це гідроелектрична станція, основний принцип дії якої полягає у використанні надлишкової електроенергії в нічний час для закачування води в насосному режимі з нижньої у верхню штучно створену водойму. Коли вдень та ввечері, в часи пікового споживання в загальнодержавній енергомережі, виникає гостра необхідність в електричній енергії, на допомогу атомним та тепловим станціям приходить гідроенергетика з дешевою та екологічно чистою енергією води. Вода із заповненого верхнього басейну по трубопроводах подається в машинний зал до гідроагрегатів ГАЕС, включеним на роботу вже в турбінному режимі для вироблення електроенергії, яка повертається в енергомережу для покриття піків навантаження. Час пуску та зміни режиму роботи ГАЕС становить декілька хвилин, що зумовлює її високу експлуатаційну маневреність стосовно атомних та теплових енергоблоків. Саме ця здатність ГАЕС робить її дієвим засобом для вирівнювання режиму роботи енергосистеми. Кількість акумульованої електроенергії визначається ємкістю басейнів і робочим напором ГАЕС.

«Зоря» підвела рису

Футбол. 1/8 фіналу Кубка України. Матч у відповідь. 30 жовтня.

«Зоря» (Луганськ) — «Олександрія». 1:1. Голи: Сегбефія, 15 — Імереков, 45. На 19-й хвилині Любенович не реалізував пенальті. Перший матч — 1:0.

«Зоря»: Шевченко, Каменюка, Вернидуб, Білий, Ігнатьєвич, Малишев, Сегбефія (Чайковський, 63), Любенович (Малиновський, 46), Караваєв (Ліпартія, 82), Хомченовський, Будківський.

«Олександрія»: Новак, Сухоцький, Ломко, Пономар, Чорній (Леонов, 64), Запорожан, Грицук, Шендрік, Старенький (Кіча, 78), Імереков, Банада.

Рефері — Білокур (Донецька область).

Запоріжжя. «Славутич-Арена». 500 глядачів. 7 градусів.

«Олександрія» — незаперечний лідер першої ліги, котра випереджає переслідувача на 9 очок, гідно зіграла з шостою командою вищого класу. Особливо в повторному матчі, котрий завершував цей етап кубкових перегонів.

Хоча наставник гостей **Володимир Шаран** дав досить критичну оцінку діям підопічних:

— Початок зустрічі, на жаль, ми повністю провалили. Було видно, що хлопці хвилювалися. Хоча ми налаштовували їх, щоб зіграли спокійно. Але протягом перших 20 хвилин не могли зібратися. Після того як Андрій Новак відбив пенальті, з'явилася впевненість. Ми почали більш-менш контролювати м'яч. Забили гол у відповідь — з'явилася впевненість. Зазначу, що наші футболісти хоч і переживали, але витримали боротьбу насамперед у фізичному плані. Зіграти проти такого суперника, як «Зоря», внічию — для нас це гідний результат.

— Чого, на ваш погляд, забракло для позитивного підсумку?

— Відповідь проста: впевненості у своїх силах і майстерності...

А от тренер «Зорі» **Юрій Вернидуб** вважає: найголовніше, що обійшлося без травм, і його команда виконала завдання-мінімум — пройшла далі в кубковому турнірі...

Чвертьфінальні пари названо

Учора в Будинку футболу відбулося жеребкування пар 1/4 фіналу розіграшу Кубка України.

«Чорноморець» (Одеса) — «Дніпро» (Дніпропетровськ); «Металіст» (Харків) — «Шахтар» (Донецьк); «Зоря» (Луганськ) — «Динамо» (Київ); «Ворскла» (Полтава) — «Олімпік» (Донецьк).

Орієнтовні дати проведення матчів такі: перші матчі відбудуться 3 грудня, повторні — 8 квітня (2015 року).

Верняєв — найкращий і вдома, і в Швейцарії

Чемпіона світу зі спортивної гімнастики Олега Верняєва **(на знімку)** визнано Національним олімпійським комітетом (НОК) найкращим спортсменом України в жовтні. Наставник спортсмена Геннадій Сартинський отримав визнання найкращого тренера місяця.

Блискучий тандем талановитого атлета та досвідченого фахівця не перестає радувати українських шанувальників спорту високими результатами на найпрестижніших міжнародних стартах.

Після чудового виступу на травневому чемпіонаті Європи у Софії, з якого Олег повернувся у званні чемпіона Старого Світу та володарем двох бронзових нагород, на жовтневий світовій першості в китайському Нанькині наш спортсмен у вправах на брусах упевнено здобув медаль найвищого гатунку.

Відзначимо, це «золото» чемпіонату світу стало не тільки першим у кар'єрі Верняєва, а й першою золотою нагородою світової першості для України за останні вісімнадцять років.

Додамо, що Олег Верняєв уже втретє отримує звання найкращого спортсмена місяця. Раніше гімнаст визнавався Національним олімпійським комітетом найкращим спортсменом України в листопаді-2012 та травні-2014.

До речі, позавчора Олег Верняєв здобув свою чергову блискучу перемогу. Цього разу на турнірі в Швейцарії-2014 Arthur Gander Memorial.

Формат цих змагань такий, що спортсмени спочатку виступають у трьох вправах (на вибір), після чого шестеро кращих виходять до фіналу, де роблять ще один виступ на снаряді, який виберуть самі. Бали за чотири виступи складають, після чого визначаються призери турніру.

Верняєв вибрав кільця (15,400), опорний стрибок (15,150) і бруси (16,250). У заключній спробі він показав результат 15,450 на брусах, набравши загальну суму 62,250 бала. Другим став німець Фабіан Гамбюген (60,200), третім — Микита Ігнатьєв із Росії (59,250).

Фото НОК.

Лише результати

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 30 жовтня. «Хімік» (Южне) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 76:65 (16:15, 21:15, 21:23, 18:12).

«Хімік» — 6 перемог, «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя), «Черкаські Мавпи», «Миколаїв» — по 3, «Будівельник» (Київ) — 2, «Одеса», «Говерла» — 1, «Політехніка-Галичина» — 0, «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — 0.

У НОМЕР

Підготовка починається в Польщі

Хокей. У неділю молодіжна збірна України вирушить на перший цього сезону навчально-тренувальний збір. Його вона проведе в польському місті Ястшембе-Здруй. Програма заходу передбачає проведення восьми тренувальних занять та двох контрольних поєдинків проти однолітків з Польщі. Матчі проти поляків заплановано на 7 та 8 листопада.

Щодо кадрового забезпечення збірної, то тренерський штаб на чолі з Ігорем Чібірєвим викликав на збір 24 хокеїстів віком від 16 до 19 років. Передбачається ще групу провідних виконавців запросити вже на грудневий збір.

Отже, до Польщі мають вирушити: **воротарі** — Данило Єлісєєв (ХК «Кременчук»), Максим Посвістак, Ілля Романенко (обидва — ДЮСШ «Сокіл-Київ»), Владислав В'язовов («Держава», Росія); **оборонці** — Віталій Андрейків («Полонія», Польща), Олександр Влад («Спарта», Чехія), Андрій Григор'єв, Ігор Мережко (обидва — «Ред Булл», Австрія), Станіслав Ординський («Нюнасхамн», Швеція), Богдан Піддубний («Держава»), Денис Савченко (СДЮСШОР); **нападники** — Антон Бойков, Олексій Ворона, Іван Підгурський, Іван Радецький (усі — ХК «Кременчук»), Кирило Бондаренко («Держава»), Ілля Генералов («Атлант», Росія), Данило Колесніков, Ярослав Свищов (обидва — СДЮСШОР), Сергій Кузьмик, Владислав Луговий (обидва — «Платина», Молдова, МХЛ-Б), Вадим Мазур («Ред Булл»), Євген Тимченко («Титан», Росія), Олексій Четвериков (ХК «Бєлгород», Росія).

КУРІНЬ

№ 211 (5961) СУБОТА, 1 ЛИСТОПАДА 2014

Сьогодні в Україні без опадів, тільки в східних областях невеликий дощ і мокрий сніг. Уночі та вранці у західній частині туман. Вітер північно–західний, 5—10 м/с, на сході місцями пориви 15—18 м/с. Температура вночі від 2 градусів тепла до 3 морозу, на півдні Криму 4—9 тепла, вдень 2—7 тепла, в південних і західних областях 6—11 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ЛИСТОПАДА

1939. Народився Федір Стригун — видатний український режисер та кіноактор, народний артист УРСР (1979). **1956.** Держлітвидав України оголосив конкурс на кращий художній твір про життя, працю і побут людей соціалістичного Донбасу. **1991.** Верховна Рада України ухвалила Декларацію прав національностей України. **1995.** Пішов із життя Федір Шевченко — український історик, член-кореспондент АН УРСР, професор (1968). **1999.** Затверджено порядок оформлення іноземцям та особам без громадянства дозволу на працевлаштування в Україні. **1998.** Засновано Європейський суд з прав людини у Страсбурзі (Франція).

«ІлЛюстрація монстрів»

ВИСТАВКИ

У Полтавській галереї мистецтв місцеве творче об'єднання художників-карикатуристів «Карлюка» влаштувало чергову міжнародну імпрезу. Попри те, що ось уже півтора десятиліття їх зазвичай приурочують тут виключно до першоквітневого Дня сміху. Але час сьогодні такий, що доводиться сміятися, як то кажуть, на кутні та ще й крізь сльози. Тож для жартів, кпинів і всіляких «колючок» митці обрали більш ніж серйозні теми, «замочивши» пензлики (а заодно, найчастіше, і своїх героїв) переважно в барви політичної сатири.

Художник Андрій Левченко із призами.

Виставка має два розділи. Перший представлено роботами, надісланими кількома десятками карикатуристів з усього світу на два міжнародні конкурси, організовані згаданою «Карлюкою» та фундаторами херсонського фестивалю «Гоголь-фентезі». Відбувалися вони під девізами «Український вибір. Україна—Європейський Союз» і «Диявольська бензоколонка». У другому розділі — шаржі на політиків, створені в рамках реалізації арт-проекту «ІлЛюстрація монстрів» молодим київським художником В'ячеславом Казаневським і його досвідченим колегою з Полтави, провідником «Карлюки» Михайлом Шлафером.

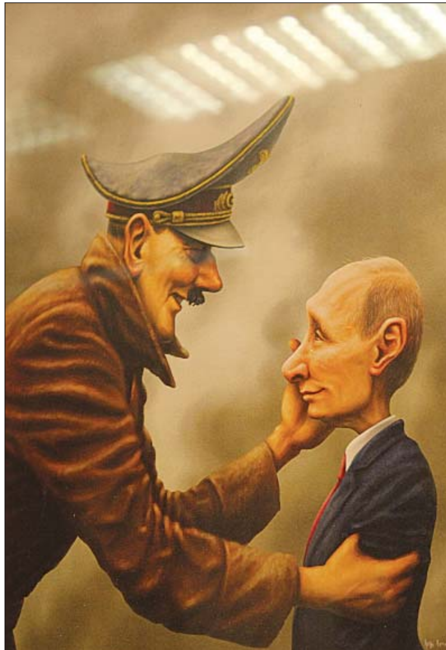
Їхні шаржі вийшли, м'яко кажучи, не зовсім дружні. Та ще й отримали «друге життя» на... гральних картах, де знайомі мармизи з'явилися в обрамленні не менш промовистих віршованих «візитівок»... Вельми «густо» замішали свої барви карикатуристи з України, Швеції, Німеччини, Ірану та багатьох інших країн і при відображенні «диявольської бензоколонки», яка для багатьох асоціюється з путінською Росією. «Королю» тієї «бензоколонки» та його кривавим загарбницьким намірам і діям стосовно України присвячено більшість конкурсних робіт. Кажуть, у такий спосіб карикатуристи «вітали» карликового «великого Пу» з нещодавнім днем народження...

Чи не забагато честі? Мабуть, таки заслужив... У тому числі й на своєрідне «заохочення» від іншого монстра світової політики — Гітлера — в уяві полтавського художника Андрія Левченка. Останнього саме за цю роботу міжнародне журі одностайно визнало переможцем згаданого конкурсу. До речі, свій «законний» приз пан Андрій здобув і в іншому творчому змаганні. Тримати в руках одразу дві важенькі нагороди йому було нелегко. Пообіцяв не підірватися. Принаймні до наступної «Карлюки».

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото та репродукції автора.

Ця робота полтавця Андрія Левченка перемогла в конкурсі «Диявольська бензоколонка».

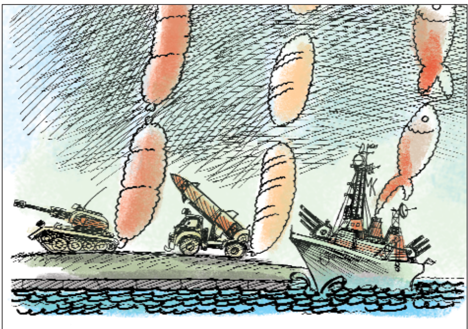

Карикатура майстра зі Швеції Г. Хансона.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Попри нашу коаліціаду, бум у Росії на майки з Путіним і сейфи, щоб зберегти те, що ще не відняв Путін, конкурс дотепників триває. Переможні додумки курінний подає тут, на сторінці, а решту порцій, як завжди, знайдете на сайтах www.golos.com.ua та golosukraine.com у розділі «Гумор».

1. Володимир Жириновський, депутат Держдуми РФ:

— Кожен день ікру ложками їмо. І плювати нам на ваші санкції. Наші люди на сніданок ложку ікри, на обід, і на вечерю...

...Одні — осетрову, більшість — кабачкову, головне, що всі і ложками.

(В. Копиловська, Сумська область).

2. Олександр Квасневський, експрезидент Польщі:

— Я хочу, щоб усі зрозуміли, ким є Росія, — вона постійно міняє слова, але ніколи не міняє музику...

...Тобто Рєзнікі в них у пошані, а Крутим роботи зась...

(Ю. Большак, Київ).

3. Сергій Лавров, глава МЗС Росії:

— Сьогодні ми отримали від Президента Р. Мугабе, легендарної та історичної особи, дуже переконливе підтвердження того, що і Зімбабве, і Африка назавжди залишаться з Росією...

...Уявіть собі, Р. Мугабе надіслав нам у подарунок... пам'ятник В. Путіну.

(О. Ващенко, Ірпінь).

4. Ігор Коломойський, голова Дніпропетровської ОДА:

— «Опозиційний блок» — це свого роду «заповідник часів Януковича»...

...А я у ньому браконьєр.

(І. Заречняк, Київ).

5. Нестор Шуфрич, народний депутат України:

— Кожна сволота, котра щось вкрала в Україні та поїхала, повинна нести відповідальність за свої дії...

...І взагалі, міцніше тримайте мене за руки, а то запишуся до «Правого сектора».

(Г. Макаренко, Житомир).

А тепер нове завдання. Як кажуть наші політики — «відрефлексуйте» ось на ці висловлювання, а заодно й додумайте:

1. Андрій Ілларіонов, колишній помічник В. Путіна, нині політичний експерт:

— *Путін тримає Януковича як запасну карту...*

2. Радослав Сікорський, маршалок Сейму Польщі:

— *Саміт НАТО став справжнім розчаруванням для України. Ми запропонували їй усе, крім реальної допомоги...*

3. Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— *Нашим дипломатам і політикам наші оборонно-промисловий комплекс, армія і флот також стануть опорою у вирішенні внутрішніх і зовнішньополітичних питань...*

4. Володимир Путін, Президент РФ:

— *Найголовніша трагедія, яка розгортається на наших очах, — це відчуження українського і російського народу...*

5. Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України (про газові переговори з Росією):

— *Я знаю російські штучки. Можна підписати угоду, заплатити гроші й нічого не отримати взамін...*

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Георгія МАЙОРЕНКА, Миколи КАПУСТИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Алла ДОДАТКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38182

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

